

KRONIKA

MĚSTSKÉ ČÁSTI
BRNO-KNÍNIČKY
2020

starosta obce

kronikář

Co nám přinesl rok 2020

- V Číně, ve městě Wu-chan, se objevil nový koronavirus SARS-CoV-2. 23. ledna nařídila čínská vláda městu karanténu. Z tohoto ohniska se však vir postupně rozšířil do celého světa. Vzniklá pandemie ovlivnila rok 2020 na celé planetě. SARS-CoV-2 způsobuje onemocnění nazvané covid-19. Průběhu a dopadu pandemie se věnuji v následující samostatné kapitole.
- 31. ledna vystoupila z Evropské unie Velká Británie.
- 31. března – Zámek Kynžvart a Osada Baba společně s Kolonií Nový dům byly Evropskou komisí zařazeny do seznamu významných památek s označením Evropské dědictví.
- 3. dubna sundala městská část Praha 6 z pomníku sochu maršála Koněva a uložila ji do depozitáře.
- 6. dubna odsoudil zvláštní trestní soud Miroslava Marčeka k trestu 23 let vězení. Odsouzený se přiznal k dvojnásobné vraždě slovenského novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Marty Kušnírové.
- 1. května byl v pražských Řeporyjích odhalen památník příslušníkům Ruské osvobozené armády.
- 3. května začala vysílat stanice CNN Prima News. Jedná se o českou verzi americké zpravodajské skupiny a stanice CNN.
- 24. září došlo k úniku několika set kilogramů kyanidu, což usmrtilo veškeré vodní organismy 38 kilometrové části toku řeky Bečvy. Rybáři odvezli do kafilérií přes 30 tun mrtvých ryb. Na příslušný kanál průmyslového areálu bývalé Tesly Rožnov je napojeno více firem, takže konkrétní viník nebyl určen.
- K dalším menším únikům neznámé látky do Bečvy došlo pak ještě 27. října (pravděpodobně nikl), dále 24. listopadu a 2. prosince.
- 28. října, při příležitosti státního svátku udělil prezident Miloš Zeman státní vyznamenání 38 osobnostem. Většina oslav Dne české státnosti

byla kvůli epidemiologické situaci zrušena a proběhly jen symbolické akty.

- 28. října v Praze na Petříně shořel pravoslavný dřevěný kostel svatého archanděla Michaela. Byl postaven v druhé polovině 17. století na Ukrajině a v první polovině 20. století byl rozebrán a převezen do zahrady Kinských. Stal se součástí sbírek Národopisného muzea.
- 17. prosince byla na seznam děl ústního a nehmotného dědictví lidstva UNESCO zapsána ruční výroba vánočních ozdob z foukaných skleněných perel z Poniklé na Krkonošsku.
- 28. prosince zasáhl elektrárnu v Kolíně silný požár.
- 22. prosince schválila naše vláda daňový balíček, který ruší superhrubou mzdu.
- Z nově zveřejněných operativních dat programu Copernicus, zveřejněných také Světovou meteorologickou organizací, jasně plyne, že poslední zima 2019/2020 byla zcela jednoznačně nejteplejší zimou v Evropě od začátku měření. Odchylka od dlouhodobého průměru 1981–2010 činila +3,4 °C.

Pandemie nemoci covid-19

- Onemocnění covid-19 způsobuje virus SARS-CoV-2.
- Ohnisko koronaviru SARS-CoV-2 vzniklo v Číně, ve městě Wu-chan. Městu nařídila čínská vláda 23. ledna karanténu.
- 30. ledna vyhlásila Světová zdravotnická organizace probíhající epidemii koronaviru za globální stav zdravotní nouze.
- 24. února oznámila oblast severní Itálie výrazný nárůst nákazy, z 224 osob zemřelo 7 lidí. Státem vyhlášená karanténa izolovala 11 obcí s více než 50 000 obyvatel.
- 1. března byly potvrzeny v naší republice první tři případy koronaviru.
- 11. března byla zakázána osobní přítomnost žáků ve školách.
- 12. března vyhlásila naše vláda nouzový stav v celé republice.
- 18. března nařídila naše vláda povinné nošení roušek na veřejnosti a pro seniory stanovila ranní dobu nákupu v lékárnách, potravinách a drogeriích.
- 21. března zrušila Mezinárodní federace ledního hokeje kvůli pandemii 84. ročník Mistrovství světa v ledním hokeji ve Švýcarsku.
- 24. března bylo odloženo konání letních olympijských her v Tokiu na rok 2021.
- 27. března byl zakázán maloobchodní prodej a služby v provozovnách s některými výjimkami.
- 8. dubna ukončila Čína karanténu města Wu-chan.
- 17. května byl ukončen první nouzový stav u nás.
- 29. května se epicentrum pandemie přesunulo do států Latinské Ameriky. Brazílie zaznamenala vysoké přírůstky nakažených i obětí, následně i Mexiko, Peru a Chile.

- 3. července uzavřela společnost OKD na 6 týdnů všechny své doly, tedy důl Darkov, ČSM-Sever a ČSM-Jih. Jednalo se o první hromadný výskyt nákazy v české firmě.
- Po dobu letních prázdnin byly umožněny dětské tábory i dovolené. Došlo k celkovému rozvolnění, v omezeném režimu fungovaly obchody i služby.
- 1. září nastoupily děti do škol.
- 21. září rezignoval na svou funkci ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Nahradil ho Romana Prymula, toho následně 29. října Jan Blatný.
- 5. října 2020 vyhlásila vláda již podruhé nouzový stav pro celou republiku, který stále trvá.
- 23. listopadu Česko objednalo vakcínu proti covidu-19 od různých výrobců pro 5,5 milionu obyvatel. Vakcína je primárně určena pro rizikové skupiny.
- 27. prosince začalo u nás očkování proti covidu-19 vakcínami vyvinutými firmami Pfizer a BioNTech.
- 31. prosince – Světová zdravotnická organizace schválila vakcínu proti koronaviru od společností Pfizer a BioNTech.

Rok 2020 Brno

- Vedení Brna představilo podobu haly pro hokejovou Kometu, která vyroste na brněnském výstavišti za pavilonem Z. Stavba má začít příští rok a vedení města věří, že se v ní v roce 2024 bude hrát světový šampionát v ledním hokeji.
- Nová hala Dopravního podniku města Brna byla slavnostně otevřena v květnu. V prestižní soutěži Stavba roku 2020 si DKarchitekti, s.r.o. odnesli zvláštní cenu. Hala zároveň získala i nominaci na titul Stavba roku 2020.

fotozdroj: DKarchitekti, s.r.o.

- Rozhledna na vrchu Holedná se stala v prosinci nejvyšší rozhlednou ve městě. Celokovová ocelová konstrukce umožňuje, aby vyhlídkový ochoz značně převýšil vegetační patro. Stavba téměř 35 metrů vysoké rozhledny uspěla v prvním ročníku participativního rozpočtu, v roce 2017. Náklady jsou 6,6 milionu korun.
- Od ledna 2015 do července 2020 vzrostla průměrná cena za 1 m² bytu v Brně o téměř 70 %. Aktuálně se prodejní cena bytu pohybuje v průměru kolem 70 tisíc za 1 m². Růst zaznamenaly ve stejném období i ceny nájemní – narostly téměř o 50 %.
- V posledních dvaceti letech roste počet obyvatel po obvodu města, zatímco Brno stagnuje. Dojíždění mimoměstských obyvatel za prací výrazně ovlivňuje dopravu.
- V populaci se nachází početné ročníky ve věku 40–45 a 65–75 let, zejména kvůli vysoké porodnosti 70. a poválečných let 20. století. Mezi nejméně početné (mimo nejstarší ročníky) patří muži i ženy ve věku kolem 20 let. Převaha starších věkových kategorií nad mladšími ukazuje, že v dlouhodobém pohledu dochází ke snižování počtu populace.

Co přinesl rok 2020 Kníničkám?

- Oproti očekávání jarní vlna koronaviru a s ním spojená karanténa žádný babyboom nepřinesla, u nás ani jinde. V Kníničkách se narodily jenom 4 děti, 2 z nich tady zatím nemají trvalé bydliště. Byli bychom rádi novorozeňátka přivítali, ale i v tak malém počtu by účast rodičů, prarodičů a účinkujících znamenala překročení povoleného počtu osob.
- 30. května 2020 začala na přehradě 74. plavební sezona. Novinkou je návrat lodi Morava, která v letech 1955–1992 plula pod jménem Moskva a v letech 1992–2020 jako Dallas. Loď se v období 2019–2020 podrobila rozsáhlé opravě a následně byla překřtěna na Moravu, protože pod jménem Dallas pluje již jiná loď.
- Novinkou je bezbariérová zastávka Sokolské koupaliště. Stávající zastávky parníku Osada a Sokolské koupaliště zanikly. Přibyla i možnost nákupu jízdenek na eshopu brnoid.cz. Jízdné je možné uhradit i platební kartou.
- V září byla po rozsáhlé rekonstrukci za 17,8 milionů korun opět zpřístupněna stezka Zouvalka v délce 825 metrů.
- Nová starostka Lenka Ištvanová nastoupila do funkce po Bc. Martinu Žákovi koncem ledna. V březnu byla zvolena místostarostkou paní Miroslava Keprtová.

Tradiční tříkrálová sbírka

Začátkem ledna se v Kníničkách uskutečnila tradiční Tříkrálová sbírka. V České republice se jednalo již o dvacátý ročník. V naší místní části chodí koledovat 5 skupin, jejímiž vedoucími byli Pavlína Veselá, Hana Jiříková, Markéta Sítařová, Markéta Staňková, Pavel Staněk. Malí i větší koledníci byli: Vířa a Magdalenka Veselí, Honza Popelka, Martin, Míša a Vířa Jiříkovi, Zuzka Šajgalíková, Dominik a Vojta Sítařovi, Dominik Stejskal, Vojta a Ondra Juránkovi, Vířa Staněk, Tom Juránek, Radim Rozmahel a Nela Švehlová. Děkujeme vám za vlídné přijetí a příspěvek do kasiček. Letos bylo v Kníničkách darováno 27 646 Kč. V celém Brně pak výtěžek činil 2 885 464 Kč. Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá.

Záměry využití výtěžku Tříkrálové sbírky v Brně v roce 2020 jsou:

- Dokončení rekonstrukce budovy Bratislavská 58 pro služby Celsuz (Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné)
- Dokončení rekonstrukce rodinného domu pro bydlení 8 klientů na ulici Žabovřeská. (Chráněné bydlení sv. Michaela pro lidi s mentálním postižením)
- Druhá etapa rekonstrukce pro umožnění jejího využívání klienty. (Effeta, denní stacionář pro lidi s mentálním postižením)
- Zajištění multidisciplinárního týmu pracovníků pro péči o paliativní pacienty v domácím prostředí. (Domácí hospic sv. Lucie)

Markéta Staňková

Country bál, 14. Kníničské lihobraní, 6. Kníničský tlamolep

25. ledna se uskutečnil v tělocvičně školy tradiční Country bál se skupinou Zimour. Příjemná muzika tvořila příjemnou atmosféru a lákala na taneční parket všechny věkové skupiny návštěvníků. Ti, kteří neholdují tanci, mohli posedět s přáteli, zanotovat si známé písně a občerstvit se lahodnými moky.

Součástí programu bylo také již 14. Kníničské lihobraní – soutěž domácích pálenek od pěstitelů nejen z Kníniček a v pořadí už 6. Kníničský tlamolep – soutěž domácích bylinných a ovocných macerátů.

Hodnocení probíhalo ve dvou kategoriích – laická porota vybraná z účastníků Country bálu vyslovila svůj názor na kvalitu předložených pálenek a likérů. Celkem bylo přihlášeno 20 vzorků pálenek a 10 vzorků likérů. Z nich byly na základě verdiktu obou porot vybrány ty nejlepší, které byly oceněny diplomy a krásnou keramikou od Evy Novotné a Václava Kalaše.

Pálenky:

1. místo: meruňkovice od Lukáše Bezděka z Valašska
2. místo: meruňkovice od Evžena Štelcla z Bystřce
3. místo: slivovice od Zdeňka Krejčího z Moravan

Likéry:

1. místo: višňovka od Jaromíra Keprta z Kníniček
2. místo: višňovka od Lubomíra Juránka z Kníniček
3. místo: chilli likér od Jaromíra Keprta z Kníniček

Morálními vítězi však byli všichni, kteří nelitovali práce vložené do sběru a ošetřování kvasu, resp. macerátů a poskytli nám své vzorky k posouzení. Je důležité využívat možnosti k sousedskému setkávání při tanci, poslechu, folklorních akcích nebo sportovních kláních.

Ten, kdo nelitoval a přišel, si mohl užít pohodové atmosféry celého večera.

Za pořadatele SOPKa, z.s. – Sdružení občanů a přátel Kníniček

Ing. Jaromír Kepřt, předseda spolku

Ostatky

Již devátým rokem se v rámci masopustního veselí v naší obci konaly tradiční Kníničské ostatky, které tento rok připadly na sobotu 29. února. Poslední únorový den byl zahájen masopustním průvodem, ve kterém jste mohli potkat masky toho nejrozličnějšího charakteru. Navštívili nás například králíci z klobouku, potápěčky, čert, medvěd, pirát a pirátka, pytel kávy, vodník, kouzelné zrcadlo, zlá královna, Sněhurka se sedmi trpaslíky a mnohé další. To vše za doprovodu virologického týmu, který nad tímto bujarým veselím držel pomyslnou ochrannou ruku. Samozřejmě ani tento rok si průvod nenechal ujít kněz, který pečlivě bděl nad místními hříšníky a náležitě žehnal průvodu a kolemjdoucím.

Od tří hodin byl pro mladší masky připravený karneval v místní tělocvičně, kde se o zábavu postaral všemi oblíbený kouzelník a přišlo na něj několik desítek dětí.

Následně ve večerních hodinách dětský karneval vystřídala ostatková zábava pro dospělé masky za doprovodu hudební kapely Melodikum, která hrála k tanci a poslechu všech přítomných do pozdních hodin. Jako již tradičně, ani tento rok nechybělo hodnocení nejlepší masky, kterou byl vyhlášen sněhulák Olaf. Našu basu jsme náležitě oplakali, pochovali, uložili k odpočinku a pomodlili se za rok uplynulý i ten nadcházející. Video i fotky jsme umístili na stránky Kníničské chasy www.hodykninicky.cz a jsou i na www.kninicky.eu.

Kníničská chasa

Dětský maškarní ples

byl i letos hodně veselý. Dlouhá mašinka masek se propletla celou tělocvičnou a projela četnými tunely. Diskotéku vystřídal nečekané ohňové efekty pana kouzelníka.

Vyhlášení nejhezčích masek přineslo radost vítězům, ale i viditelné zklamání některým půvabným princeznám.

Slzičky naštěstí brzy oschly, neboť všechny masky byly prohlášeny za krásné a navíc byly odměněny sladkým balíčkem a pestrými balónky.

Nicméně první místo patřilo rytíři, druhé čarodějnici Saxoně a třetí vílám Permonkám (foto obou víl i s maminkou najdete na následující straně).

Ostatky - večerní maškarní ples

Kapela Melodikum hrála k tanci a poslechu do pozdních hodin. Nejlepší maskou se stal sněhulák Olaf. Basu jsme rádně oplakali a pochovali. Kněz tradičně recitoval novou a vtipnou báseň naší chasy.

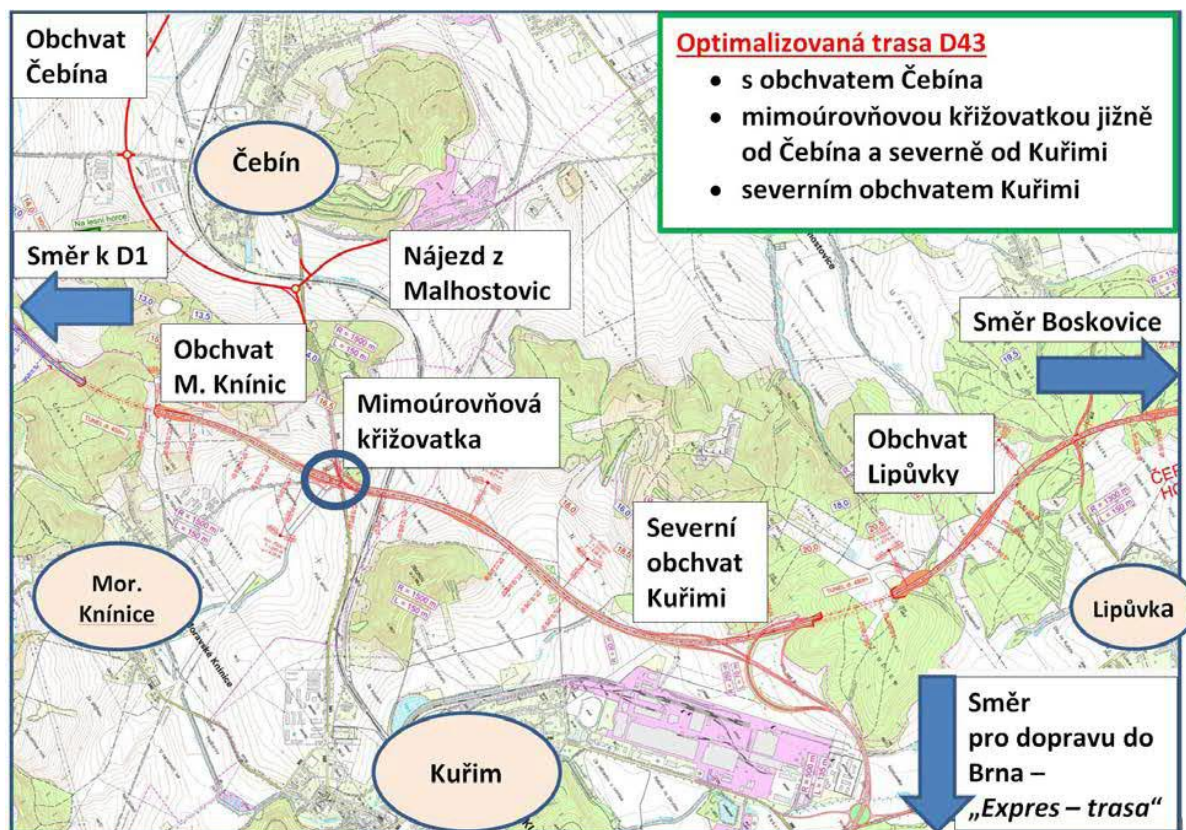

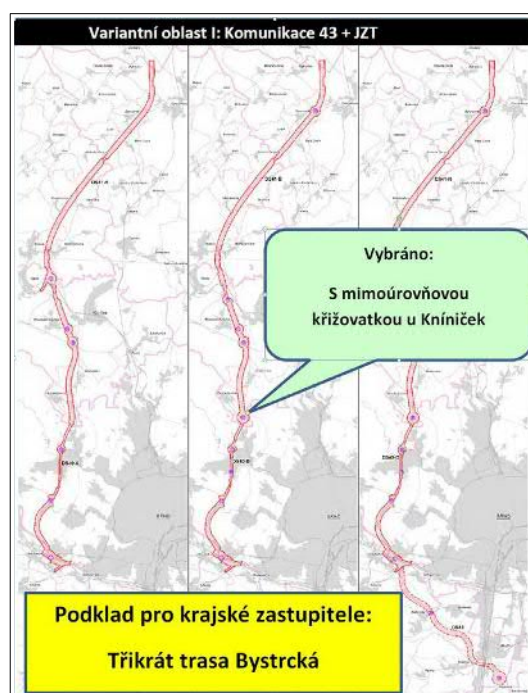
ZÚR JMK: Výběr ze tří STEJNÝCH tras pro 43 ... a co dál?

V platném krajském územním plánu (ZÚRce) jsou dva systémy územních rezerv, jeden pro dálnici D43 jako průtah Brna (tzv. Bystrcká varianta) a druhý jako obchvat celého Brna (v tzv. Boskovické brázdě). V roce 2016 si kraj při vydávání ZÚRky „nedokázal“ z těchto dvou možností po 16 letech vybrat s těžko uvěřitelným odůvodněním, že nemá dost informací... Kraj si pak nechal v letech 2017–2018 za více než 20 milionů korun zpracovat územní studii, která měla provést porovnání variant pro „43“. Tato studie však vzala podivný směr, když se z posuzování variant „nějak“ **vytratila aktuální verze plnohodnotného obchvatu celého Brna** a celé brněnské aglomerace – tzv. Optimalizovaná varianta D43 tvořící obchvaty všech obcí na trase „43“, a to včetně severního obchvatu Kuřimi vedeného za průmyslovou zónou a územím, kde není žádná oblast pro bydlení. Na toto pochybení bylo mnou opakovaně na jednáních na kraji poukazováno. Měsíc před dokončením studie nejenže však nebylo o nápravě ani vidu ani slechu, ale náměstek hejtmána Maleček zaslal občanům osobní dopis, kde

neposouzení Optimalizované varianty D43 potvrdil s odkazem na její údajný rozpor s technickými normami. Tento údajný rozpor s normami byl však jednoznačně vyvrácen v autorizované analýze, kde se to jen hemžilo doslovnými citacemi z norem a podrobnými průkazy, že normy byly použity správně. Správnost autorizované analýzy písemně potvrdil i odborný posuzovatel, a to z Vysokého učení technického v Brně. Aby se věc opět smetla ze stolu, kraj zastupitelům předložil dopis sepsaný úřednicí Ministerstva vnitra, která napsala, že jí „nezbývá než konstatovat, že plně se lze ztotožnit jen se závěry sdělenými v dopise pana náměstka [hejtmana]“. Toto sdělení úřednice „nějak“ opomnělo uvést jak odkazy na konkrétní ustanovení norem, tak i čísla norem. Optimalizovaná varianta D43, o kterou se jednalo, má jen jedno přímé napojení na Brno, a to u věznice v Kuřimi s návazností na exprestrasu Česká – Brno-Řečkovice. Úřednice však „překvapivě“ napsala, že „nelze ani tvrdit, že se jedná o napojení města Brna a brněnské aglomerace jako celku“. Čtenářům ministerského stanoviska tak zcela uniká, jak jinak úřednice chtěla propojit nějakou radiálu z Brna k Optimalizované variantě D43, snad ne tak, že by se mělo nesmyslně projíždět centrem Kuřimi. Poté, co v krajské územní studii prokazatelně „zmizela“ poslední verze Optimalizované varianty D43 a stále jsme se jí domáhali, náměstek Maleček oproti svému dopisu z roku 2018 změnil dikci a na veřejném projednání v Bystrci a v Kníničkách začal nesprávně tvrdit, že ve studii Optimalizovaná varianta D43 vlastně je, jen má drobně, o 200 m, posunutou křižovatku u Kuřimi. Trvalo to až do února letošního roku, než náměstek veřejně na prezentaci pro obce a městské části přiznal, že věc je jinak, a že varianta, kterou má na mysli, nemá posunutou křižovatku o 200 m, ale 2 200 m. Toto je pouze (!) 11x více. Pokud pan náměstek pokládá posunutí o 2 200 m za zanedbatelné, pak celé porovnávání variant zpracované za cca 20 milionů bylo úplně zbytečné, protože při přístupu „**dva km sem – dva km tam**“ by bylo vlastně „šumafuk“, zda napojení z D43 do Brna by bylo z křižovatky Kuřim-sever (na silnici z Čebína) k nám do Kníniček nebo z křižovatky Kuřim-východ (u věznice) do Řečkovic.

S takovým absurdním závěrem bychom jistě nesouhlasili ani my z Kníniček, ani lidé, co do Brna dojíždějí. Nelze navíc přehlédnout, že varianta (tzv „D.6“), kterou se nám pan náměstek „pokoušel prodat“ jako „náhradu“ za jím osobně vyloučenou Optimalizovanou D43, by podle definice této varianty byla napojována na již před cca 5 lety odmítnuté trasování obchvatu Čebína. Tedy, i kdyby tato varianta byla zastupitelstvem kraje vybrána, pak by stejně nemohla být realizována, neboť obchvat Čebína má stavební povolení pro zcela jinou trasu. **Za tento „úlet“**, tj. posuzování nerealizovatelné varianty **kraj zaplatil více než milion korun**. Tímto však „překvapivý“ obsah územní studie nekončí. Její cena byla dodatkem navýšena o sedm milionů korun plus DPH za sedm dalších variant, tedy bratru 1 210 000 Kč za kus, přičemž pět z nich sice obsahovalo trasu v Boskovické brázdě, ale paradoxně současně i průtah přes Kníničky a Bystrc. Člověk nemusí být dopravním expertem, aby okamžitě pochopil, že vybudování dvou nových souběžných silnic musí mít za následek, že po delší z nich (tvořící obchvat Brna) pojedou v takovém případě méně aut a že většina tranzitní dopravy by stejně jela průtahem Brna do Kníniček a do Bystrce. Část krajské územní studie za pět milionů plus DPH tedy logicky nepřinesla žádné překvapení, a tedy zpracovatelům studie nezbylo než všech pět takových nesmyslných variant zamítnout stejnou jednou „multimilionovou“ větou, že „V případě realizace bystrcké stopy ztrácí bítýšská stopa jakýkoliv dopravní význam“. Dodnes jsme se od krajského úřadu nedozvěděli, kdo vymyslel tyto nesmyslné varianty posuzovat a kdo je za tyto finanční „úlety“ odpovědný. Krajská územní studie navíc obsahuje neuvěřitelné množství věcných vad, jak z hlediska v ní provedeného modelování hluku, tak modelování znečištění ovzduší. Tyto vady byly kraji od občanů doloženy několika expertními hodnoceními uzavírajícími, že krajská studie je nepoužitelná. Popisování těchto vad je

nad rámec tohoto článku, některé jsou však zveřejněny na www.d43.cz. Kraj všechna fakta tato doposud ignoroval. Jak jste si mohli přečíst v denním tisku, k dané věci zasedlo 27. 2. 2020 krajské zastupitelstvo a mělo vybrat nejvhodnější variantu. Optimalizovaná varianta D43 vedená zcela mimo Kníničky tam mezi variantami, z kterých se mělo vybírat, v nabídce vůbec nebyla! Díky výše uvedeným „postupům“ dostali krajszí zastupitelé absurdní úkol, a to vybírat ze tří quasivariant, přičemž v úseku od dálnice D1 po Lysice měly všechny varianty identickou trasu. **Vybíralo se tedy z variant Bystrcké, Bystrcké a ještě Bystrcké ... Těžký, přetěžký úkol!**

Proti tomuto nesmyslu se z celého krajského zastupitelstva nahlas vyjádřila pouze krajská zastupitelka za Zelené a starostka Brna-Nový Lískovec, paní Ing. Drápalová. Avšak nikdo z krajských zastupitelů se s vyjádřením nepřidal. Skupina pečlivě argumentačně připravených občanů z Troubska, Bosonoh, Bystrce, Kníniček (členka naší komise územního plánování paní Dana Vonková z Dolních Luk), Rozdrojovic, Kuřimi a Malhostovic přišla objasnit zastupitelům, že k hlasování předložené podklady jsou vadné. Bylo cenné, že v oslovení krajského zastupitelstva se s občany zúčastnili i starosta Ostopovic, starosta Bosonoh, a za Kníničky naše nová starostka paní Ištvanová a naše nová místostarostka paní Keprtová. Díky všem. Šokující bylo, že podstatné části krajských zastupitelů, pokud se vůbec jednání zastupitelstva k tomuto bodu účastnili, to zřejmě bylo víc než fuk a opustili sál

– viz obrázek.

Poloprázdný sál! Bylo šokující, že většina krajských zastupitelů opustila jednací sál zrovna v době, kdy občané a starostové obcí přednášeli své kvalifikované výhrady k vedení čtyřicetky v Bystrcké trase

Primátorka města Brna, která je také krajskou zastupitelkou, se na toto zásadní jednání kraje ve věci Brna vůbec nedostavila. Ostatně stojí zde za zdůraznění, že petice s požadavkem na D43 jako obchvat města Brna, kterou řada z Vás podepsala a která byla předložena paní primátorce, byla z její strany vyřízena naprosto nepřijatelně, neboť v její odpovědi jádro petice, tj. „obchvat Brna“ a otázka tranzitní dopravy nejsou ani zmíněny.

Není tedy překvapením, že krajští zastupitelé se „nespletli“ a z variant tras Bystrcké, Bystrcké a Bystrcké „vybrali“ tu Bystrckou. Vše tedy opět nešťastně míří k soudům.

Toto však není konec pořizování nyní doplňovaného krajského územního plánu, ZÚRky. Nyní bude následovat veřejné projednání návrhu Aktualizace ZÚRky, které proběhne zřejmě v dubnu a květnu s tím, že její veřejné představení bude ke konci tohoto období, dle informací z kraje, dne 13. 5. 2020 v kině Scala. V procesu projednávání Aktualizace ZÚRky jsou již vloženy připomínky, které řada Vás podpořila a pověřila mne a paní Pálkovou z Bystrce, abychom je podali jako krajští zástupci veřejnosti. Za daného vývoje situace však bude jistě vhodné, aby v květnu byly podány další námítky od spolků i jednotlivých občanů.

Ve hře bude i **návrh protipovodňových opatření v Kníničkách**, kde je návrh, aby byla vybagrována stávající krásná cesta okolo řeky a podstatná část luk u řeky a vznikla zde jakási rozlivová plocha, kam jednou za čas „šplouchne“ voda a vytvoří lidsky řečeno „kaluž“. Tato kaluž jistě nemůže nijak významně ochránit Brno před povodňovou vodou.

Doc. RNDr. Petr Firbas, CSc.

Kníničtí podnikatelé v období karantény

Kníničská hospoda

Dan Filippi a David Pazio jsou dva noví provozovatelé Kníničské hospody. Obě jména zní hodně cizokrajně, ale oni jsou prý oba „Bystrčáci jako poleno.“ Pana Filippiho jsem požádala o komentář k tomu, jak se jim vedlo v karanténě:

„Všichni víme, že spousta hospod nepřežije. Prognózy snad byly horší, než zatím vypadá realita. Ale asi je brzy dělat dnes nějaké závěry. My přežijeme, hlavně protože chceme, protože nás to baví. Není ještě vyhráno, ale snad ano. Přežití – nepřežití je o penězích, pokrýt to základní. Jsme na to dva. My jedeme stabilně díky tomu, že nejsme na příjem z hospody úplně odkázaní. Já pracuji v Plzeňském Prazdroji na vedoucí pozici a parťák je řemeslník. Deset let se točím kolem piva, což mně pomáhá přemýšlet a reagovat kontextově. Dle všeho nepřežijí ti, které hospoda vyloženě živí a jsou to třeba manželé s dětmi, kteří byli z ničeho nic bez příjmu a může být složité to dohnat nebo také ti, co měli dlouhodobé problémy s provozem a karanténa byla impuls činnost ukončit. My nejsme ani jeden ten případ. Karanténa nám však stejně ublížila. Provoz jsme zahájili 19. července 2019,

lidé nám nevěřili, seznamovali se opatrně, tím pádem jsme sezónu nezažili naplno. Následovala zima, která je samozřejmě vždy slabší.

Další etapou a očekávaně úspěšnou, mělo být právě letošní jaro, zahrádka a pěkné počasí. A to se opravdu nepovedlo. Stejně tak jako asi všichni, nevěděli jsme, co bude, to bylo nejhorší.

Na velikonoce, necelý měsíc poté, jsme otevřeli okno. Nefandil jsem tomu, přišlo mi to takové jako v bufetu, ačkoli spousta hospod okenní prodej provozovala. Nakonec jsme byli velmi pozitivně překvapeni, přišla spousta Kníničáků a Bystrčáků a my jsme prodali veškerou zásobu piva. Bylo samozřejmě čerstvé, protože si našťestí neděláme velké zásoby, nicméně do té doby byl jeho osud ohrožený. Přestože Plzeňský Prazdroj měnil všem svým hospodám sudy, které exspirovaly, u nás to nakonec nebylo třeba. Poté jsme věděli, že **okno dává smysl** a že jsme skoro jako služba občanům povinni fungovat.

Šlo o to jít jinou cestou, v jiném režimu, ale pořád kvalitně. Spoléháme na péči, kterou pivu dáme. Správně pivo čepovat je možná důležitější než ho dělat. Razíme filozofii, že podělat se může cokoli jiného, ale pivo nikdy, jsme přece pivnice. Já sám miluju pivo a díky tomu jsem měl jasno, proč tady chci mít právě značky Radegast a Plzeň. Jsou to hořká piva a vypadá to, že Kníničákům chutnají také. Vše jsme pravidelně komunikovali přes facebook, kdy jsme okno nazvali pivním, což se zapsalo do naší historie. I toto nám prakticky pomohlo přežít. V režimu „pivního okna“ byla pro mě předpověď počasí ta nejdůležitější četba, protože se každý den rozhodovalo, jestli se okno otevře nebo ne. Když mělo být škaredě, číšníka jsme nechali doma, ale pokud se počasí přece jen zlepšilo, hned se okno otevřelo, i když jsem to musel mnohdy vzít na sebe. Nemohl jsem v tom zákazníky nechat, šel jsem na facebook nahlásit změnu počasí a otevření okna. Naši fandové jsou aktivní lidi, tyto informace si celkem rychle nasdíleli. Nebo když Kníničáci venku viděli mé auto a ceduli s nápisem „Otevřeno“, tak přišli. Kníničky jsou městská část, ale vztahy a fungování je zde klasické vesnické. Zrovna toho si moc užívám, je to super zvlášť pro mě, který jsem celý život v paneláku. Od 10. dubna jsme pivní okno otvírali pravidelně, pomáhalo nám to zaplatit alespoň energie a personál si mohl něco vydělat. Možnost na sezení ale

nebyla, sedělo se hojně v parčíku a na pomníku, tak jsem alespoň vyvěsil osmero příkázání: Nemočte na pomník..., noste roušky..., dodržujte odstup..., atd. Musím říct, že tak zodpovědné zákazníky by chtěl každý hospodský. Já to myslím vážně, po desáté noční klid, byla tu spolupráce, nedělali jsme si vzájemně problémy. Např. s hospodou v Bystrci by to tak jednoduché nebylo. Musím Kníničákům moc poděkovat za podporu, kterou jsem od nich cítil. Lidi se nás ptali, jak jsme na tom, říkali, že by bylo škoda, kdybychom skončili a ať přežijeme. Což moc potěšilo a uklidnilo“.

Cukrárna Anička

„Ráno 14. března pro mne znamenalo těžký šok. Nejen pro mne, ale i pro květináře, zmrzlináře, výrobce cukrovinek, prostě pro většinu služeb. Dá se říci, že se národ zastavil. Již večer na ČT1 Info Brno předchozí večer něco naznačili, a tak jsem hned ráno ve čtyři zapnula televizi a už podle titulků jsem věděla, že je zle. Obě lednice s jemným lahůdkářským zbožím byly plné. V šest ráno to bylo definitivní.

Soukromí rodinní výrobci, pekařství a cukrářství nerozvezli ráno své zboží, neměli kam. Z řetězce cukráren a restaurací jsme si všichni volali a řešili otázku, co se zbožím a kdy asi znovu otevřeme.

Nakonec místo slibovaných 14 dní trval zákaz provozu dva a půl měsíce. Volala jsem své účetní a díky živnostenskému listu, který mám, jsem mohla provozovat alespoň maloobchodní prodej se smíšeným zbožím. Po obědě jsem to rozjela. Jsem sama sobě zaměstnavatelem i zaměstnancem, sama sebe živím, platím sociální, zdravotní a i daň ze mzdy, na kterou si teď nevydělám. Nebylo na co čekat, jako s.r.o. mám přísnější předpisy než OSVČ. Již odpoledne zde byli měšťáci, přezkoumali živnostenský list, který jsem musela vystavit na dveřích. Za pozemek magistrátu, na kterém stojí zahrádka cukrárny a pískoviště budu platit nájem v nezmenšené výši. Ano, sice až 30. července a bez penále, ale zaplatit ho musím. Podle Info Brno dostanou nejmenší s.r.o. do konce roku malý bonus, o co ale jde, nevíme. Každopádně

ztrátu si můžeme odečíst ze zisku jako nákladovou položku. A tak jsem prodávala zákusky pouze balené, lahvové nebo plechové pivo, balené nealko nápoje v plastech, cigarety, mléko a víno. Lidé měli strach, přicházeli si pouze pro věci osobní spotřeby, když byli v nouzi. Jinak zůstávali doma, ani auta nejezdila. Něco jsem rozdala, ale většinu jsem vyházela.

Bohužel, garáž už neotevřu. Tatínek v době karantény oslavil 88 let a jeho zdravotní stav už mu nedovoluje dělat tuhle práci, ačkoli ji měl moc rád. Točené pivo, víno a nealko budu v cukrárně prodávat nadále.

Karanténa je jenom jedním z dalších těžkých období pro podnikatele. Mezi prvními, když jsem začínala před dvaceti osmi lety podnikat, bylo **zavedení kolků na cigarety** ze dne na den. Zásoby se měly spálit nebo zlikvidovat, bez lhůty na doprodej. Tehdy měli kuřáci náraz ozdobná pouzdra na cigarety a dokonce i v hostinci se objevovaly dotazy kontrolních orgánů. Další ranou byla povinnost zavést **bezdotykové baterie**, které jsou finančně náročné na uvedení do provozu i na provoz samotný. Baterie byly poruchové, každý rok musela být provedena výměna monočlánků a již při lehkém pohybu neustále tekla voda. Nařízení bylo zrušeno po 4 letech. Přišla **HACCP** – krizové body, zvýšená hygiena ve všech potravinářských provozovnách, nerezové dřezy, myčky apod. Po úmrtích s metylalkoholem byla vyhlášena několikaměsíční **prohibice**, která znamenala absolutní zákaz prodeje alkoholu nad 11,5 %. Následně byl **alkohol kolkován**. Dalším nařízením byly povinné rozbory alergenů jednotlivých potravin a v neposlední řadě zavedení pokladen EET. Během karantény mi byla nabídnuta účast v programu „**Zachraň svoji hospodu**“ – to je ten prodej voucherů na pozdější konzumaci zboží. Nezúčastnila jsem se, nejsem hospoda a nikdy jsme jí ani nechtěla být. Pro mne osobně znamenala karanténa velký výpadek, ze kterého se budu vzpamatovávat dva roky. Na lidské úrovni mi ho vynahradili milí a vstřícní zákazníci. Mohu říct, že zřejmě kvůli strachu jaksi přibylo pokory. Všichni byli velmi disciplinovaní, moc děkuji. Nejsmutnější byly Velikonoce. Každým rokem dávám dětem balíčky do školky, ale letos jsem nemohla, nebylo koho obdarovat. Doufám, že na Mikuláše to bude lepší... :-)

Stále je nutné věřit, že zase bude líp“.

Alena Tullová

AlviRA TOP

Zajímavé rovněž je, jak prožívají karanténu ostatní kníničtí podnikatelé.

Pro interview v červnovém zpravodaji jsem si vybrala firmu AlviRA TOP s.r.o, zabývající se dodávkou a montáží tepelných čerpadel, klimatizací strojoven, chlazením a topením. Jejím majitelem je pan zastupitel Aleš Chrastil. Interview s ním a následně s panem Ing. Petrem Krejčím uvádím zde v kronice ve zkrácené podobě.

12. března se začalo vše vyvíjet velmi rychle. Zákaz ubytování nám naštěstí způsobil jen týdenní výpadek. Vláda rychle povolila ubytování pro pracující a tak jsme mohli dokončit zakázku v Praze. Myslím si však, že na koronavirus naváže ekonomický propad. Firmy pracující ve stavebnictví jako my, pociťují dopady ekonomiky s prodlevou jednoho až dvou let. Uvidíme, kolik nových staveb se zahájí. Stavby s povolením se sice staví, ale stavební úřady pracovaly v omezeném režimu. Došlo tak ke zbrzdění kolaudací a k prodlevě ve vydávání stavebních povolení. Na stavbách chybí zahraniční zaměstnanci, kteří jsou doma a nemohou přicestovat.

Přímý dopad na nás? To je odsunutí připravovaných realizací, velké firmy jsou opatrnější při investicích. Třetinu naší práce tvoří pravidelné servisy, které naštěstí běží dál. Zůstávám optimistou, protože spokojení zákazníci se vrací a také nás doporučují dál.

Významné omezení znamenalo zavření škol. Rodiče malých dětí většinou nemohli chodit do práce. Se dvěma dětmi na prvním stupni základní školy je učení doma náročné. Tuto situaci jsme vyřešili vzájemnou sousedskou výpomocí. Je na místě vyslovit uznání všem rodičům za to, že to s dětmi zvládli.

Výroba upomínkových předmětů

Ing. Petr Krejčí se zabývá zakázkovou výrobou upomínkových předmětů již deset let, tedy od své maturity. Vyrábí předměty pro mateřské, základní a střední školy, produkty pro rozlučky se svobodou a pro svatby. Na webech NaMaturak.cz, NaRozlucku.cz nebo SkupinováTrička.cz najdete jeho rozsáhlý sortiment od stužek, šerp a pískovaných skleniček přes absolventská trička a mikiny až po nabídku služeb pro maturitní plesy nebo luxusních limuzín na rozlučky.

I jemu jsem položila prostou otázku: Jak se Vás dotkla karanténa?

Opravdu hodně. Karanténa přišla v době, kdy začínala sezóna rozluček se svobodou a sezóna svateb a chystali jsme se na vrchol sezóny před koncem školního roku. Od půlky března do konce dubna nám klesla poptávka na 8 % standardního objemu. Nepříjemné bylo, že nikdo netušil, kdy karanténa skončí a co ještě způsobí. Přesto jsme šli do rizika a investovali jsme do katalogů, které jsme rozeslali školkám po celé republice. Někteří naši obchodní partneři skončili. V době, kdy měl mít svatební e-shop hlavní sezónu, jsme pracovali jen dva dny v týdnu. Risk do katalogů se nakonec vyplatil. Školky chtěly udělat dětem radost a objednávaly produkty na rozloučení s předškoláky, a tak nás školky svým optimismem držely nad vodou. Ale i absolventi základních škol chtěli zakončit těch společných devět let absolventským tričkem nebo mikinou. Naštěstí. 11. května se otevřely zahrádky restaurací a bylo jasné, že se budou konat i svatby. Od tohoto okamžiku došlo k značnému oživení trhu a my už pracujeme zase celý týden. Zintenzivnili jsme reklamu na Google a sociálních sítích, kde se naši zákazníci pohybují nejvíce. Měli jsme velké štěstí, že jsme stihli vykrýt celou sezónu maturitních plesů, které se konají od října do března. Karanténní výpadek příjmu jsme samozřejmě také pocítili, ale druhá vlna, pokud by byla ve stejném duchu jako ta první, by měla citelnější dosah. Na tento negativní scénář se nyní musíme připravit. Doufejme, že štěstí přeje připraveným.

Kukuřičáci

V Kníničkách vznikla nová atrakce. Není příliš nápadná, protože vše se odehrává skrytě mezi vzrostlou kukuřicí.

Návštěvníci ZOO, kteří zaparkují na parkovišti určeném pro sezónní vstup možná řeší otázku, kam se vlastně vydat. Na jedné straně je láká

zoologická zahrada, na druhé straně neobvyklá, zážitková návštěva kukuřičného bludiště. Slogan „**Přijďte se ztratit!**“ má oslovit předškoláky, školáky, rodiny i firmy.

Kukuřičných labyrintů je po celé republice devět, v Jihomoravském kraji jsou dvě, jedno právě v Brně, druhé ve Valticích. Každé bludiště je unikátní, nejen plánem trasy, ale i tajenkou. Zatímco ostatní bludiště jsou na rozloze jednoho hektaru, u nás to jsou hektary hned dva a trasa měří pět kilometrů. Takže jsme největší, a i proto zde návštěvníci „bloudí“ nejméně hodinu, spíše však tři.

Bludiště lze projít všechny, můžeme vyluštit celorepublikovou tajenku a zúčastnit se Mistrovství ČR v bloudění! Webovka dále nabízí hry pro malé i velké. V bludišti totiž bydlí rodinka Kukuřičáků, která se poschovávala na dvaceti místech! Pokud rodinku najdete a pomocí indicií vyluštíte tajenku, odmění vás Kukuřičáci dárkem. Ti větší z nás naleznou v bludišti osm ztracených písmen a mohou potrápit mozkové závity při vymýšlení slov, která z nich lze sestavit. Navíc je zde osm míst označeno QR kódy a s nimi je spojená i další extra porce zábavy při závodu bludištěm na čas.

Bloudit lze i se strašidly nebo během speciálních nočních her.

Pro rozhovor o kníničském bludišti se mi podařilo získat pana Skácele, provozovatele bludiště.

„Začínal jsem před čtyřmi roky. Pomocí katastrální mapy jsem získával kontakty na zemědělce kolem Brna. Ochota spolupracovat se mnou však nebyla vůbec žádná. Většina z oslovených měla obavu o úrodu, protože to tak skutečně je, že někteří návštěvníci si zralé klasy berou s sebou domů a my zemědělcům tyto ztráty nijak nehradíme. Na tomto místě je opravdu na místě poděkovat panu Ing. Petru Juránkovi. Je to vstřícný člověk a bez něho by žádní Kukuřičáci v Brně nebyli. Pan Juránek z toho nemá žádný byznys, hradíme mu jen tu kukuřici, kterou vysečeme, aby vznikly prostorné uličky. Jako zemědělec má Ing. Petr Juránek velké srdce pro vše živé, ať rostliny nebo zvířata. Stejně jako já chce děti dostat ven. Chci poděkovat i městské části a ostatním vlastníkům půdy, na které kukuřice roste.“

Vaše bludiště v kukuřici vystřídaloby kontroverzní řepku, takže pro nás je to dobrá změna. Jak vzniká na poli bludiště?

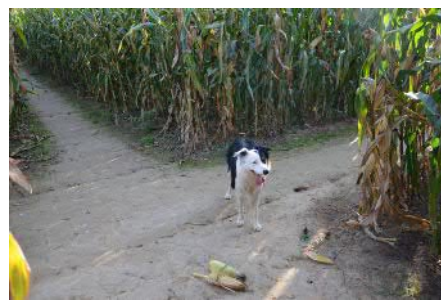
„Nejdříve se vždy spojím s projektantem a probereme moje představy. Na základě projektu mi geodet určí souřadnice a při sečení mě navádí GPS. S malým traktorem se sekačkou vpředu přijíždím obyčejně začátkem června, když je kukuřice vysoká tak 30 cm. Se začátkem prázdnin bludiště otvíráme a končíme přibližně za tři měsíce, kolem posledního září, podle zralosti kukuřice ke sklizni.“

Pane Skácele, Vaše bludiště je zaměřené na ekologii a na tu známou Nerudovskou otázku „Kam s ním?“ Čapek i Neruda – jejich otázka je stále aktuální.

„Ano, odpad a kam s ním. Jsem přesvědčen, že třídít by se mělo a mělo by se třídít vše. Plasty ohrožují zvířata, půdu, řeky, oceány a samozřejmě i nás lidi a jejich recyklace zatím není velká. Vyrábějí se sice zahradní stoly, židle, herní

prvky na hřiště, pyramidy na jahody, různé velkoobjemové nádoby, ale i tak jsme stále na začátku. Děti si u nás užijí nejen pohyb a zábavu, ale „odnesou“ si i něco málo z ekologie.“

Radek Skácel, Irena Bubeníková

Mladé hody

„Čí so hode? Naše! Ani koronavirus nám je nevezme“, prohlásila chasa a kvůli hygienickým opatřením, která znemožnila konání hodů tradičních, uspořádala letošní hody alespoň s náhradním programem.

5. července se odpoledne konala tradiční poutní mše svatá, kterou celebroidal otec Pavel Svoboda. Ve dvě hodiny se konal neformální průvod obcí v doprovodu kníničských Bambúřičů. Stárky se nevyváděly a skoro vůbec se netančilo. Přesto bylo hodové setkání veselé a vydařené. Zpívalo se a průvod měl čtyři zastavení: u rodin Lišků, Tarroci, Musilů a Slatinů. Hlavním párem byl Jirka Němec a Denisa Tarroci. Jelikož se jednalo o hody netradiční, zůstávají hlavní stárci výjimečně ve funkci i na další rok. Dobře tak.

Rekonstrukce tělocvičny

Letos proběhla dlouho diskutovaná rekonstrukce vnitřních prostor tělocvičny. Opravené prostory jsou pěkné, čisté a odpovídají současnému standardu. Věřím, že výrazným způsobem zkvalitní sportovní a kulturní zážitky všech návštěvníků tělocvičny. Za cca 400 tis. Kč byly provedeny následující opravy:

1. Výměna stávajícího zničeného dřevěného obložení za obložení z OSB desek.
2. Výměna stávající elektroinstalace včetně doplnění zásuvek a montáž nového osvětlení s vhodnějším umístěním nového ovládání. Moderní typ světel již nebude sportovce při hře oslňovat a zároveň výrazně ušetří energii.
3. Nové ovládání otevírání oken, které je pohodlnější a vhodné i pro sportovce menšího vzrůstu.
4. Osazení nových venkovních žaluzií včetně elektrického ovládání.
5. Repase stávající podlahy.
6. Výměna sloupků na síť.
7. Odstranění nepoužívaných a nevyhovujících cvičebních prvků (konzola na lana a tyče na šplhání).
8. Nová výmalba tělocvičny, nový nátěr topení včetně ochranných mříží.
9. Odstranění dalších závad – např. regulace topení.

Fotografie vlevo ukazuje stav podlahy před rekonstrukcí. Dvě fotografie na následující straně ukazují tělocvičnu před a po rekonstrukci.

Rekonstrukce cesty k řece Svatce

Druhou letošní stavbou byla rekonstrukce cesty k řece Svatce s cílem nahradit nesouvislý panelový chodník rovnou asfaltovou cestou.

Na původní panelové cestě došlo k několika úrazům zejména starších občanů. Právě pro ně je lepší současný rovný a bezpřechodový chodník s asfaltovým povrchem. Ocení ho nejen oni a maminky s kočárky, ale i naše údržba. Staré panely, které se původně měly odvést na skládku, jsme uschovali a použijí se při rekonstrukci například některé z účelových komunikací. Aby chodník vyhovoval i nevidomým občanům, je zde obrubník sloužící jako vodící linie. Na druhé straně je obrubník nižší z důvodu odtoku vody z chodníku.

Zastupitelstvo na svém červnovém zasedání vybralo zhotovitelem stavby společnost Swietelsky stavební s.r.o., která vysoutěžila stavbu za cenu 1 200 tis. Kč, což je o 600 tis. Kč méně, než byla cena stanovená projektantem v projektové dokumentaci z roku 2017. Termín pro výstavbu 90 dnů byl dodržen.

Stezka Zouvalka

Název nově opravené turistické stezky je odvozen od oblasti Zouvalka, kterou stezka prochází. Vede od zastávky parníku Cyklistická k oblíbenému hradu Veveří. Tato příjemná procházka přírodním parkem Podkomorské lesy nabízí krásné výhledy.

Dřív zde byla jen prošlapaná a místy nebezpečná stezka. Byla úzká, často s obnaženými kořeny. Místy vedla po kraji strmého břehu. Pokud se zde potkali dva turisté v protisměru, museli si dávat pozor na strmý svah nad vodou. Přesto tudy jezdili i cyklisté.

Dnes už má stezka bezpečnou šířku po celé trase. Blátivé úseky tu najdete stále, ale už jen místy. Na betonových patkách nad starou stezkou je zde nová dřevěná lávka. V jiném místě bylo nutné nainstalovat ocelovou lávku nad

vodou. Stezka je určena především pro pěší, ale protože zde není žádný zákaz, využívají ji i cyklisté.

Práce probíhající v náročném terénu začaly v březnu. Jejich ukončení bylo plánováno na konec srpna. V jedné z dodavatelských firem však byla

vyhlášena karanténa kvůli covidu-19 a tak byly práce hotovy až 22. září. Opravy stály celkem 17,8 milionů korun při délce stezky 825 metrů. Nyní můžeme přehradu snáze obejít a ti odvážnější i objet.

Na pravé straně přehrady má být v budoucnu vybudována cyklostezka o délce 6 km. Povede od hradu Veveří do Rakovce.

Fotozdroj: Roman Zapletal

Nejstarší pamětnice starých Kníniček

Paní Anděla se narodila 6. listopadu 1928 ve starých Kníničkách, v rodině Karla a Hedviky Řiháčkových. Děvčátko zde strávilo svých prvních devět let. V roce 1937 bylo nutné alespoň částečně přehradu zavodnit. Andělka se přestěhovala s mámou a tátou do nového, na Ondrovu 11.

Ve dvaadvaceti letech se Andělka stěhovala podruhé, když v nedaleké Bystřici spojila svůj život s životem Evžena Štelcla. S Kníničkami zůstali však oba stále v těsném kontaktu.

O své ženě pan Štelcl hrdě prohlašuje: „Babička je nejstarší z žijících lidí narozených ve starých Kníničkách.“

Paní Andělko, jak vzpomínáte na staré Kníničky?

Tam to bylo fajn. Bylo to nádherné údolí, pole byly ve stráních i na kopci. V šesti jsem nastoupila do školy, ta byla vedle kovárny, vedle ní byl mostek přes Svatku. Když přišla velká voda, tak jsme ji jako děti z mostku pozorovaly. Třeba 14 dní se nechodilo do školy, protože ta byla zatopena. Povodeň přišla každý rok zjara, a tak jsme už dopředu ze školy vynášeli věci. Louky kolem byly zaplaveny, i krávy ve stájích stály ve vodě. Děcek nás bylo dost. Pořád jsme běhaly po dědině, pro nás nic nebylo.

V novém domě, který tatínek zedník postavil, jsme měli už i elektřinu a vodu. A my jsme mohli svítit a poslouchat rádio. Cihly jsme si většinou brali ze starých domů, každý si svůj dům postavil sám. Cihly byly většinou kořáry, vlastně to byla hlína a plevy a jako pojídlo tam bylo kravské lejno. I kořáry se odvážely. Byli jsme rádi, že jsme je měli. Za sucha byly hodně tvrdé a jen hodně těžko se daly rozbít.

Vzpomínám na kapličku, před kterou jsme sedávali a poslouchali májové mše. Kaple byla malá, snad 1,5 metru dlouhá a 1,5 metru široká. Materiál z ní byl použit na stavbu nové kapličky. Jinak ve vesnici toho moc nebylo, velký mlýn na řece a malý mlýn na potoku. Jedna hospoda, obchod žádný, měli jsme všechno svoje. Bylo tam hodně sedláků, polovička však odešla mimo Brno, většinou do Ostravačic nebo do Prštic.

Vzpomínám si na ty rodiny, byli tam Neužilovi, Slatinovi, Hýlovi, Stejskalovi, Stodůlkovi, Jelínkovi, Vrzalovi a další.

Sedávalo se v žundru a žili jsme hodně spolu. Dralo se peří, pět šest žen bylo kolem jednoho stolu a my děti jsme měly nastražený uši, aby nám neuniklo nic z toho, co si povídaly. Ony volaly – děcka neposlouchat! A taky se volalo: „Neotvírat“, protože jak byl jen trochu průvan, peří lítalo na všechny strany. Doděrková bylo pohoštění, když bylo dodráno. To bylo něco!

Ženy chodily pracovat na pole a do lesa. Tatínek pletl koše na brambory, které byly hlavním předmětem prodeje košíkářů. Pletly i ženy. Museli jsme se starat, abychom ty pruty měli. Moji rodiče vrbové proutí sázeli a okopávali. My děcka jsme vytrhávaly trávu a všechno, co mezi nimi narostlo. Až byly pruty hodně silné, alespoň půl centimetru, ženy je chodily stříhat. Po čase už nové proutí dostatečně nerostlo a my jsme zakládali nová políčka. Pruty také byly pařeny, aby z nich mohla být snadno zdrhnuta kůra a byly bílé. Když už byla přehrada, jezdili jsme pro ně na loďce.

Pana Štelcla, který je o 4 roky starší než jeho paní, známe především z Kníničského lihobraní, z kterého si pravidelně odnáší většinu hlavních cen. Dnes zavzpomínal na stavbu přehrady:

Kníničky a Bystrc patřily pod hrad Veverčí a přehrada byla plánována ještě za Rakouska. Písek se bral ze Svatky. Jednou pan Michura říkal zedníkům: „Chlapci, sundejte ten jeřáb, než Vám ho voda sebere“. „Dědo, takovej potok zastavíme čepicami.“ A v noci přišla velká voda. Jeřáb spadl a čekalo se, až opadne voda. Stejně ho museli rozřezat. „Chlapci, co jsem Vám říkal“, pravil pan Michura a kouřil dál ze své fajfky.

Někteří známe oba manžele z našeho dětství. Nejdříve Anděla pracovala dlouhých 30 let ve Vlněně, ale potom přešla pracovat do školy na Heyrovského, kde od roku 1975 pracoval i Evžen jako školník. Společně zde pracovali až do důchodu. Oba rádi vzpomínají na školu a hlavně na žáky.

Politický handl ... aktualizace ZÚR JMK

Ve zkrácené podobě otiskuji článek ze zářijového zpravodaje, v kterém náš kníničský občan, Doc. RNDr. Petr Firbas CSc zdařile shrnuje celé dění a rovněž oceňuje zapojení mnoha z nás do aktivit za Kníničky bez transevropské komunikace 43. Již 20 let probíhá boj za plnohodnotný obchvat města a proti hloupému nápadu zatáhnout kamionovou transevropskou dopravu i do údolí, kde jsou Jinačovice, Rozdrojovice, Kníničky a do návazných městských částí, do Bystrce a Bosonoh, RNDr. Firbas přikládá i schéma s porovnáním tras Optimalizované trasy D43“ a „Hitlerovy dálnice“. Nechme tedy mluvit odborníka:

Zelené symboly objasňují, kde jsou navrženy plnohodnotné obchvaty obcí. Červené symboly jsou v místech konfliktu s obytným územím. Na první pohled je zde vidět výhodnost trasy Optimalizované, která je vedena co nejdál od všech obcí. Optimalizovaná D43 vytvoří nejen obchvat města, ale i severní obchvat Kuřimi vedený za průmyslovou zónou, tedy oblastí bez jediné obytné budovy. Dále tvoří potřebný obchvat Lipůvky ve vzdálenosti cca 1 km od obytných domů. Naopak nesmyslnou je „Hitlerova dálnice“ – průtah tranzitní dopravy (včetně kamionové) přes obytné části Brna. Stejně nesmyslný je i průtah prakticky srostlými obcemi Malhostovice a Drásov. Aby toho nebylo dost, byla nyní „Hitlerovka“ absurdně „vylepšena“ o v roce 2012 krajem odmítnutý jižní obchvat Kuřimi – vedený na cca 10 m vysoké estakádě přímo před okny nyní dokončované obytné oblasti „Díly za sv. Janem“ pro cca 1 500 obyvatel (s nejbližšími domy jen 150 m od komunikace pro více než 20 tisíc vozidel denně). Naděje pro Optimalizovanou D43 vzrostla, když byla zahrnuta do Zásad územního rozvoje (ZÚR) schválených v roce 2016 rovnocenně s „Hitlerovu dálnicí“, obě jako tzv. „územní rezervy“. Logické a správné tedy bylo, aby obě tyto varianty byly řádně porovnány za účasti veřejnosti při pořizování Aktualizace ZÚR (AZÚR). To se však nestalo a proběhla velmi podivná šaráda.

Neveřejná předehra šarády: Její zápletkou bylo, že Optimalizovaná D43 nebyla zahrnuta do veřejného procesu pořizování AZÚR. Byla totiž odmítnuta již v její „neveřejné předehře“, v procesu pořizování tzv. „územní studie“, což je pouhý

podkladový dokument, který se ze zákona veřejně neprojednává a kterým nelze přijímat žádné rozhodnutí. Náměstek hejtmána Maleček (za STAN) dopisem z 11/2018 sdělil, že Optimalizovaná D43 není v souladu normami a takto ji vyloučil z posuzování. Toto bylo odborně vyoráceno, ale k nápravě nedošlo. Ve studii se sice objevila jiná podobná, nicméně významně méně vhodná varianta, ale i tato byla studií odmítnuta. Kraj k ní obdržel řadu kritických expertních posouzení, ale nápravu nezjednal. Studie se totiž ukázala být zatížená mnoha zásadními vadami. Chaos v hodnocení zde byl tak neuvěřitelný, že jedna z variant byla současně hodnocena jako nejlepší (pro hluk) a současně jako nejhorší (pro znečištění ovzduší), přestože příčinou byla ta stejná doprava.

První dějství šarády: Veřejné projednávání „Zadání“ AZÚR proběhlo v 03/2019. Bylo zastupitelstvem kraje předloženo bez Optimalizované D43 s tím, že sem byly převzaty závěry projektanta veřejně neprojednávané studie. Tímto, tedy zjevně nezákonným, způsobem hned po zvednutí opony reálně došlo k výběru variant pro „43“, tj. k vyloučení obchvatu Brna a ponechání pouze průtahu města.

Druhé dějství šarády: nastalo v 02/2020, kdy se měla podle stavebního zákona vybírat tzv. „nejvhodnější varianta“. Pro trasu „43“ ale už vlastně nebylo moc z čeho vybírat, protože všechny předložené „quasi-varianty“ byly v bystrcké trase. Při výběru z tras **bystrcké / bystrcké / bystrcké** se nemohli krajsí zastupitelé splést... Kraj se pokusil vyhnout se expertním posouzením hlukové studie, a proto do návrhu usnesení o výběru „nejvhodnější varianty“ vložil bod o tom, že zastupitelé tyto identifikované vady berou „na vědomí“, tedy jinými slovy, že předkladateli usnesení vzniká alibi, že se vadami nemusí zabývat. K hlukové studii náměstek hejtmána nepředložil ani vyjádření Krajské hygienické stanice ani žádný nezávislý oponentní posudek, jen vyjádření věcně podjatého projektanta odborně napadené studie. Šaráda by bývala běžela zcela hladce, ale ozvala se zastupitelka ing. Drápalová (za Zelené) s tím, že očekávala vzájemné hodnocení variant obchvatu Brna a průtahu Brna, a to že předloženo není. To zvedlo náměstka hejtmána „ze židle“, vypadl z konceptu šarády a veřejně pozvedl její oponu, když uvedl, že o výběru bystrckých variant rozhodlo zastupitelstvo již před rokem v 03/2019 při schvalování „Zadání“ AZÚR. K zastupitelům tehdy promluvila s věcnými argumenty řada občanů z celé trasy „43“. Z Kníniček vystoupila paní Vonková z Dolních Luk. Oceňuji také, že poprvé kraj také osobně oslovilo vedení Kníniček. A tak vedle starosty Bosonoh byli

zastupitelé JMK osloveni za Kníničky naší paní starostkou Ištvanovou, tak i paní místostarostkou Keprtovou. Nic z toho však nevyvedlo většinu zastupitelů ze scénáře šarády a dali náměstkovi hejtmana a krajským územním plánovačům nejen alibi k ignorování závažných vad hlukové studie, ale s ignorováním faktů bez mrknutí oka provedli výběr „nejohodnější quasi-varianty“.

Třetí dějství šarády: Veřejné projednávání AZÚR. Kraj nezarazil ani probíhající koronavirový nouzový stav a vydal veřejnou vyhlášku. Nic nepomohly stížnosti občanů. Kraj neuznal, že za dané situace je zcela nevhodné nebo i nemožné v rouškách sbírat podpisy pro zástupce veřejnosti a v šibeniční lhůtě prostudovat 1400 stran a k nim sepsat námitky. Protestujícím obcím a veřejnosti se však podařilo doplnit sadu kritických expertních posudků o další autorizované dokumenty a dokonce i o posudek soudního znalce. Připomínek bylo podáno cca 27 tisíc. Kraj si stěžuje na nějaké „roboty“, ale realita je taková, že počítačem generované dokumenty se objevily v krajské studii, kde např. nepřehledný text hlukové studie tvořilo 2100 stran generovaných „roboty“ a hodnoty hlukového zatížení byly „utopeny“ v cca 4170 krát opakovaném a prakticky identickém bloku textu. Vad hodnot hlučnosti byly doslova tisíce. Podání s připomínkami poukazujícími, a to jen na část, těchto vadných hodnot pro různé obce a různé posuzované varianty a reagující na „krajským robotem“ generovanou hlukovou studii, bylo jen jedno. Kraj tyto připomínky ke konkrétním vadným hodnotám z hlukové studie **nevypořádal**. Nesprávně byly vypořádány námitky tzv. **systemové podjatosti**, tj. podezření, že úředníci postupují pod **nepřípustným tlakem politiků**. Byl zde nepochybně tlak politiků na úředníky, že musí splnit politickou lhůtu, aby AZÚR byla schválena dle politického slibu do krajských voleb. Tento tlak musel být enormní, neb dle tisku úředníci museli pracovat v době letních dovolených a mimo řádnou pracovní dobu. Správní řád zná, jak zajistit nezávislost úředníků, a to předáním věci jinému správnímu úřadu. V Brně bylo takto postupováno ve věci nového nádraží. K této nápravě pro AZÚR však nedošlo. Nedošlo ani k vyhovění připomínkám poukazujícím na **riziko střetu zájmů na straně projektanta studie a AZÚR ing. arch. Kynčla**. Podstatné je, že již v ZÚR z roku 2011 byl schválen severní obchvat Kuřimi prostorem bez jediné obytné budovy. Jižní obchvat byl tehdy krajem i ŘSD odmítán, a to dle ČTK i pro cenu vyšší o 2,6 miliardy. V AZÚR od ing. arch. Kynčla však nyní došlo k obratu o 180 stupňů. Odmítl severní obchvat a vybral jižní obchvat méně než 150 m od domů nové obytné

oblasti „Díly za sv. Janem“. Realitou je, že ing. arch. Kynčl je smluvně vázán od roku 2007 developerům mnohamiliardového záměru v Kuřimi-Záhoří – rozšíření Kuřimi o cca 50 % a plánovaného těsně vedle dnešní silnice I/43. Nyní je hlavním inženýrem tohoto projektu. Za riziko střetu zájmů se dle § 23 řádu České komory architektů považuje, když architekt vypracuje pro soukromého klienta dokumenty a když týž architekt vypracuje podklady, podle kterých budou v dané věci úřady rozhodovat. Takovými podklady jsou i územní plán a ZÚR. Riziko střetu zájmů tedy zde mohlo být již od roku 2008, kdy ing. arch. Kynčl pozměnil původní územní plán Kuřimi pro lokalitu Kuřim-Záhoří. Podobně k němu také zřejmě došlo i pro AZÚR, kde dotyčný navrhuje řešení – převedení dopravy z I/43 (díky severnímu obchvatu) na obchvat jižní – tj. řešení, z kterého by zjevně benefitoval soukromý developer díky odvedení dopravy z blízkosti jeho záměru. Vzhledem ke klíčové roli jižního obchvatu Kuřimi v AZÚR nelze přehlédnout, že jeho výběr byl vlastně důvodem k odmítnutí Optimalizované D43 tvořící severní obchvat a tím i důvodem pro volbu bystrcké trasy 43 přes Kníničky. Až tak daleko je možno vidět dopad rizika střetu zájmů.

Neplánované mezidějství šarády: V srpnu náměstek hejtmána přiznal vady studie, když zcela bezprecedentně po veřejném projednání návrhu AZÚR a bez veřejné vyhlášky zveřejnil dokument projektantů studie přiznávající na 44 stranách její vady, tedy vady toho dokumentu, kterým v neveřejné části šarády byl odmítnut obchvat Brna. Byly také korigovány grafické přílohy, a to v rozsahu neuvěřitelných 22 100 MB. Přiznání bylo doprovázeno tvrzením, že se jedná o drobné opravy bez dopadu na hodnocení. Průkaz tohoto tvrzení však schází. Vzhledem k expertním posudkům je však zjevné, že i toto masivní „uznání vad“ je pouze vrcholem ledovce a že zásadní expertně identifikované vady zůstaly neodstraněny. Před schvalováním návrhu AZÚR přiznal závažnost problému kandidát na hejtmána za KDU-ČSL, který pro denní tisk uvedl: „Tak třeba ze zurek ... jsme mohli udělat obrovskou kauzu, ale táhli jsme s vedením za jeden provaz. Kdybychom vzali všechny materiály různých sdružení, která je napadají a kritizují, a prezentovali je jako svoje, tak zurky neprojdou.“. I přes tvrzení, že AZÚR je tak obrovská kauza a že by „zurky neprošly“, pro ně za KDU-ČSL hlasoval. Názor si udělejte sami.

Závěrečné dějství šarády: Schvalování AZÚR proběhlo 17. září. Kraj dokument nezveřejnil. Zástupci veřejnosti – paní Vonková z Kníniček a Ing. Škarvada z Bystrce se snažili nahlédnout do spisového materiálu.

Je neuvěřitelné, že vedoucí krajských územních plánovačů jim to opakovaně písemně odmítla, a odmítla zpřístupnit i jen listy se seznamem dokumentů ve spisu. Projednávání zastupitelstvem bylo tristní. Za Kníničky jsem se jej s kolegyní Vonkovou a dalšími občany účastnil. Oslovili jsme zastupitele s vybranými zásadními námitkami. V jedné chvíli to už vypadalo, že se podaří schvalování AZÚR odložit, aby mohlo proběhnout prověření celého postupu, ale při hlasování o tomto kroku nebylo dost hlasů. Následujícím hlasováním pak poměrně značnou většinou zastupitelstvo AZÚR schválilo. Jak kdo v této chvíli hlasoval, si můžete prohlédnout na záznamu z hlasování níže (zeleně = PRO, žlutě = ZDRŽEL SE, červeně = PROTI). Jediný hlas PROTI AZÚR na naši obranu pocházel od ing. Drápalové (Zelení). Mimo jiné je zde vidět, že primátorka Brna se na toto klíčové jednání nedostavila. V AZÚR je tak vymezen koridor „43“ v trase „bystrcké“ a to s tím, že v grafické části nenajdete ani ty slibované tunely. V textové části pak kraj věc „přebral“ úkolem pro územní plánování do návazných územních plánů (Brna, Troubska, Kuřimi a Malhostovic), a to formulací „zajistit územní podmínky pro nadstandardní protihluková opatření (překrytí, tunel, tubus)“. Zajištění „územních podmínek“ není vymezením tunelů. Odkaz na „nadstandardní“ opatření se pak jeví jako totální úlet, neb státní investitor je vázán normami a standardy a není tedy nijak oprávněn vydávat miliardy za nějaký nadstandard. Odvolání proti AZÚR je možné pouze podáním ke správnímu soudu.

Doc. RNDr. Petr Fírbas, CSc.

70

Požehnaná platinová svatba

Sedm desítek let společného života v manželství symbolizuje vzácný kov platina. Oslava, která je naplánována do posledního detailu, se zatím nekonala. Andělka byla k datu svatby hospitalizována v nemocnici a po návratu domů zabránila oslavě protipandemická opatření. Hned jak to bude možné, vypluje na naše brněnské moře parník a manželé obnoví svůj manželský slib před kapitánem lodi.

Andělka poznala Evžena na zábavě v hospodě „U Stejskalů“. Evžen Štelcl pochází z Bystrce, kde manželé prožili celý svůj společný život. Mají syna Jaroslava. V dřívějších letech jezdili moc rádi na dovolenou s přáteli na Sázavu pod stan. Později trávili dovolené na rodinné chalupě v Dalečíně sbíráním hub, koupáním v řece a rybařením. Dnes se baví zahrádkou, četbou, televizí a luštěním křížovek. Evžen stále vymýšlí nové recepty na likéry a lihoviny. Jejich rodina, syn a snacha, dvě vnoučata a tři pravnoučata jim srdečně přejí, aby se měli rádi jako doposud.

II. Kníničské strašákobraní

Navzdory neustále skloňované hrozbě pandemie koronaviru bylo druhé strašákobraní jednou z mála kulturních akcí, kterou se letos podařilo uspořádat.

Organizátorky akce čerpaly inspiraci z malého kanadského městečka Meaford. Desítky dýňových strašáků tam každoročně sedávají na lavičkách, na zastávkách, zdobí sloupy veřejného osvětlení nebo sedí na schodech před úřady, před školkou či před domy. Dýně jsou symbolem Halloweenu, svátku, který je spjat s tradicemi a zvyky starých Keltů. Organizátorky tento

zvyk pojaly jako poděkování přírodě za její letošní úrodu.

I letos vyráběly ženy dýňové strašáky s nadšením. Strašáci ozdobili nejen domovy, ale i veřejná prostranství Kníniček. Strašákobraní probíhalo v den voleb, a tak závěrem akce hodnotili členové volební komise i strašáky. Jednotlivým strašákům přidělili oříšky a součet oříšků pak určil vítěze.

První místo získali současně dva strašáci. Strašák „Skaut“, vyrobený Janou Sázavskou a strašák vyrobený

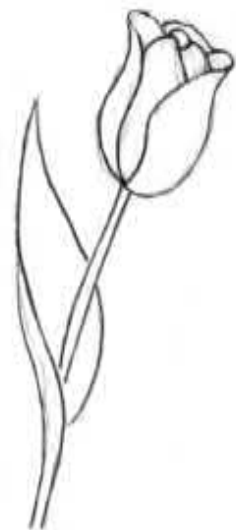
paní starostkou. Druhé místo obsadila se svým strašáčkem Helena Hrdličková a na třetím místě se umístila Jana Tesařová.

Odměnou za vynaložené úsilí byly originální ceny v podobě zemědělských surovin z biotruhu, Poděkování patří nejen organizátorkám a účastnicím akce, ale i panu zastupiteli Petrovi Juránkovi, který pro tvorbu strašáků dodal slámu.

Věříme, že se tato akce stane další hezkou kníničskou tradicí.

Kníničky krásnější

Dobrá věc se podařila! Tak hodnotí paní místostarostka Keprtová společnou akci úřadu a kníničské mateřské školky:

„Začátkem října děti z naší MŠ Studánka osázely tři záhony v parku U Kaple cibulovinami. Počasí snad ani nemohlo být hezčí a stalo se téměř nevídané. Ve školce byly úplně všechny děti. Každé z 61 drobečků si zasázelo svůj košíček s cibulí narcisů nebo tulipánů a nakonec doplnily na záhony cibulky crocusů. Aby jim šla práce lépe od ruky, zazpívaly si písničku Šel zahradník do zahrady a po dobře provedené práci se šly posilnit obědem.“

Rukodělné dílny a keramické kroužky v Kníničkách

jsou pořádané úřadem naší městské části. Pořadatelky Ing. Zina Lišková a Lenka Jašková musely bohužel již v polovině března ukončit činnost. Důvodem byla nařízení vlády k situaci s covid-19. Na podzim mohla být činnost obnovena jen částečně. Pokračovaly pouze kroužky keramiky v rámci MŠ Studánka. Děti z mateřské školy vyrobily velikonoční zvonkohry a

školáci se zabývali keramickou volnou tvorbou. Roztomilými výrobky byla keramická domovní čísla. Školáci se věnovali i technice Ebru, tedy malování na vodní hladině. Vznikly tak zdobené papíry a trička.

I účastnice z řad dospělých si ještě stihly vyrobit trička technikou Ebru a zabývaly se i dřevořezbou s lektorem.

Obě dětské skupiny jsou patřičně hrdé na své vlastnoruční výrobky a mají z nich radost.

Úmrtí otce Fruvirta

Má duše čeká na Pána více než strážce na svítání ... Žl 130

V neděli 25. října 2020 zemřel monsignore Vnislav Fruvirt, dlouholetý farář bystrcké farnosti. Svoji nelehkou životní pouť završil v 97. roce svého života, smířen s Bohem i lidmi.

Vnislav Fruvirt se narodil 11. července 1923 v Příbrami na Moravě a kněžské svěcení přijal 5. července 1947 v Brně.

Jeho prvním působištěm se stala Tvarožná, po pěti letech nastoupil jako administrátor do Mašovic. V listopadu 1952 byl povolán na základní vojenskou službu, ale již v lednu 1953 ho zatkla StB za údajnou protistátní činnost. Co by „*duchovní vůdce odbojové skupiny*“ byl odsouzen na deset let odnětí svobody, zabavení majetku a tisíc korun pokuty.

Prošel věznicemi na Cejlu v Brně, ve Znojmě a Mladé Boleslavi. Ve Valdicích se setkal se známými politickými vězni jako například s knězem a teologem Josefem Zvěřinou či básníkem Václavem Renčem. Strávil zde i půl roku na samotce. Propuštění se P. Fruvirt dočkal v roce 1960 při tehdejší rozsáhlé amnestii prezidenta A. Novotného. Několik let pak pracoval u Dopravního podniku města Brna jako čistič výhybek a později řidič tramvaje. Plně rehabilitován byl až v roce 1991.

Státní souhlas a možnost vrátit se do duchovní správy získal v roce 1966, kdy se mohl vrátit jako kooperátor na Staré Brno, v listopadu 1967 se stal účetním kapitulní konzistoře a dómským vikářem v Brně na Petrově. Dne 1. května 1973 byl ustanoven do Bystrce, kde pak požehnaně působil jako administrátor a později farář dlouhých 47 let. Od roku 1986 až do konce života vykonával navíc funkci soudce, v letech 2005 až 2007 funkci viceoficiála Diecézního církevního soudu v Brně. Brněnský biskup Vojtěch Cikrle mu udělil v prosinci 2007 za obětavou kněžskou službu medaili

sv. Petra a Pavla a v červnu 2013 medaili sv. Cyrila a Metoděje. Papež Benedikt XVI. ho v září 2010 jmenoval kaplanem Jeho Svatosti.

S mons. Vnislavem jsme se rozloučili v pátek 30. října v kostele sv. Jana Křtitele a sv. Jana Evangelisty v Bystrci, následně byl uložen do kněžského hrobu na Ústředním hřbitově v Brně. Smuteční obřad celebrowali kněží v prázdném kostele, ostatní byli přítomni díky živému přenosu na youtube. Prázdná místa v kostele však byla plně obsazená, místo lidí zde byly umístěny četné fotografie těch, které mons. Vnislav Fruvirt na jejich cestě životem provázel.

O svém životě vykládá mons. Fruvirt na webu Paměti národa:

<https://www.pametnaroda.cz/cs/fruvirt-vnislav-1923>

Ing. Kučera vzpomíná na otce Vnislava takto: „Životním posláním otce Vnislava Fruvirta byla kněžská služba. Kněžské povinnosti plnil beze zbytku, mnoho času své služby strávil ve zpovědnici. Snažil se sloužit do posledních sil. O. Vnislav byl velice pokorný, skromný a nenáročný. I přesto, že byl dlouho vězněn si zachoval životní optimismus. Rád se smál, s oblibou vyprávěl a poslouchal anekdoty. Mezi farníky byl velmi oblíbený“.

„Za 47 let jeho působení v Bystrci byla provedena celá řada oprav na kostele i faře. Např. fasáda kostela a jeho vymalování, nová elektroinstalace v kostele i na faře. Dále je možno připomenout vodoinstalaci na faře a vybudování podkrovních prostor fary a mnoho dalších drobných oprav.“

„Jeho usměvavá tvář nám bude chybět.“

Snaha o změny Územního plánu města Brna

Zobousměrnění Rekreační a zjednosměrnění Hrázní

V září byla v našem zpravodaji otevřena další nová rubrika – okénko zastupitelů. Rozčílené dotazy občanů se týkaly velmi často připravované změny územního plánu, například zobousměrnění ulice Rekreační nebo zjednosměrnění ulice Hrázní.

Zobousměrnění ulice Rekreační

Město Brno připravuje změnu Územního plánu města Brna (B3/19-CM Ondrova-Rekreační), která by měla provést změnu plochy ZO (zeleň ostatní) na plochu komunikací a prostranství místního významu. 27. 5. 2020 se paní starostka, místostarostka a předseda územně plánovací a dopravní komise zúčastnili výrobního výboru k této změně.

Paní místostarostka Keprtová komentuje: *„Z jednání vyplynulo, že vše se v podstatě děje kvůli ze strany MMB nedostatečně koordinovanému a nekvalitně naplánovanému využití oblasti bývalého areálu VUT a zejména kvůli objektu FENIX. Celý postup je tlakem MMB na údajně dočasné řešení s dopravním připojením založeným na zobousměrnění ulice Rekreační. Proti tomuto postupu MMR se zastupitelé rozhodně vymezili, a to jak proti zobousměrnění ulice Rekreační tak i vytvoření dopravního napojení z ulice Rekreační.“*

„Zastupitelstvo na svém jednání 15. 6. 2020 schválilo výzvu radnímu Chvátalovi s argumenty proti změně územního plánu B3/19-CM Ondrova-Rekreační s výzvou, aby pořízení této změny bylo zastaveno. Radní Chvátal nevyhověl výzvě. Návrh změny ÚP byl 4. 9. 2020 zveřejněn vyhláškou na úřední desce MČ Kníničky. Termín na připomínky byl 14. 10. 2020 a občané se se svými námitkami připojili.“

Zjednosměrnění ulice Hrázní

Pokus o zjednosměrnění ulice Hrázní se opět opakuje. Nyní se však nejedná o zjednosměrnění úseku od hotelu Maximus po park U Lva, ale paradoxně o zjednosměrnění nejširší části této komunikace, a to úseku od přístaviště po park U Lva.

Paní starostka Ištvanová situaci komentuje takto: „To znamená, že veškerá doprava, která by se vracela od hotelu Maximus, by byla svedena na ulici Rekreační“.

„Zatahovat další dopravu na již tak přetíženou komunikaci na ulici Rekreační, která je nejužší a troufla bych si říct, že po ulici Ondrova, nejvytíženější ulici v Kníničkách, mi připadá jako žert úředníků z magistrátu. Já jako zástupce městské části jsem v této věci vydala nesouhlasné stanovisko, stejně tak jako další dotčený orgán a to hasiči. Teď budeme doufat, že náš oprávněný odpor bude brán v potaz“.

Fotozdroj: mapy.cz

Čerti zdraví Kníničky

Letošní rok byl pro organizátory jedné z největších akcí v širokém okolí, tedy Kníničského adventu, zcela jiný. Celý rok jsme si kladli otázku: „Co advent, bude letos nebo nebude?“ Odpovídali jsme si navzájem pokrčením ramen, ale do poslední chvíle jsme doufali, že ho bude možné uspořádat alespoň v omezeném rozsahu při přijetí mnoha opatření. Bohužel limit 50 osob na kulturní akci nám pevně uzamknul

dveře k uspořádání oblíbené akce a takřka nám vehnal slzy do očí. A to hlavně, když jsme stavěli u osvětlené kapličky betlém, který pro nás všechny znamená začátek finálních příprav na den „D“ v Kníničkách. To, co nám vždy způsobovalo námahu, únavu, bolest a rýmu, nám najednou chybělo. Celý rok jsme byli naprogramováni na závěrečné 2 měsíce intenzivních příprav a letos nic, nula, prázdno. Žádné stánky, žádné dílničky, žádné pódium, žádní umělci a hlavně žádní čerti s Mikulášem a andílky.

Byl to pro nás velmi smutný čas do té doby, než mi zavolala nápaditá Věrka Vráblíková z Hrušovan nad Jevišovkou s prosbou, zda by dva zástupci čertů z Kníniček nepřijeli do Hrušovan natočit krátký medailonek pro děti, které se celý rok moc těšily na řádění Kníničských čertů u nich na zámku a taktéž se kvůli vládou nařízeným omezením nedočkaly. Udělalo mi to obrovskou radost a začaly se mi v hlavě honit myšlenky, jakým způsobem si vynahradiť chybějící kontakt s dětmi. Oslovil jsem samotného Lucifera s nejvrchnějším kontrolórem z Prahy, Václavem Upírem Krejčím, kterého znáte všichni z loňského ročníku Kníničského adventu, dále kameramana, který s námi čerty natáčel hudební klip. A hlavně všechny Kníničské čerty, andílky a Mikuláše s dotazem, co by řekli tomu, kdybychom se všichni vydali do Hrušovan a natočili v úžasných prostorách jejich zámku medailonek,

který by měl kraťoučkový příběh s příslibem pekelné návštěvy Hrušovanského zámku a zámecké zahrady v nadcházejícím roce. Všichni mě neskutečně překvapili svým nadšením a to bez nároku na jakoukoliv odměnu a to včetně kontrolóra Upíra.

Na přípravu natáčení jsme měli pouze 3 dny s vizí, jak by to mohlo vypadat. Začal jsem tedy psát rychle scénář, který mi při následném schvalování pekelný kontrolór z Prahy upravil, předělal a ve výsledku samozřejmě vylepšil. Finální scénář jsme upekli těsně před začátkem natáčení s tím, že jsme společnými silami nechtěně udělali z krátkého medailonku takřka celovečerní film. Přiznám se, že jsem to přijímal jako velkou výzvu, která se postupně přetavovala v žaludeční potíže z nejistého výsledku. A mé obavy nebyla ta jediná komplikace, která při natáčení vznikla.

V samotný den natáčení se nebe nad zámkem zatáhlo, jako by tušilo, co se bude odehrávat a poslalo nám na zem bílou peřinu a pořádnou zimu, aby již tak skupina nerozvážných amatéru dostala lekci s přiděláním potíží. Od samotného rána jsme se skupinou hrušovanských nadšenců zachraňující tamější zámek chystali opravdové peklo. Zdobili a osvětlovali jsme prostory, roztápěli kotle, hledali různé rekvizity a vymýšleli, jak by jednotlivé scény mohly vypadat. A čekali na ostatní čerty, kteří se s přesností rovnající se čertovské přesnosti dotroušili o půl šesté odpolední. A ve stejnou dobu mezi nás zavítal i samotný kameraman. Natáčení začalo za absolutní tmy a takřka v nočních hodinách, navíc s malou skupinou vyhladovělých čertů, kteří se již od samotného začátku dotazovali, kdy už bude konec. Samotné natáčení bylo velmi komplikované, protože se každý záběr natáčel z několika úhlů, a to pouze s některými čerty. Ti, co právě nenatáčeli a čekali na svůj záběr, byli, ostatně jako správní čerti, otrávení, zmrzlí, znudění a podráždění. Navíc natáčení neodsýpalo tak, jak jsme si představovali. Postupně nás to zničilo úplně všechny, zvláště při pohledu na ciferník hodin a představě následného úklidu zámku. Naštěstí se čerti dokázali semknout a natáčení se podařilo dokončit. Tímto bych chtěl ocenit jejich trpělivost a poděkovat jim za jejich přítomnost, nasazení a některým i za dobrou náladu, kterou neztráceli ani v těch nejvypjatějších situacích v samotném závěru, což dotáhl do dokonalosti samotný Mikuláš s andílky, kteří vystoupali na vstupní portál

zámku a optimisticky promluvili k dětem. Splnilo se mi mé přání, šikovný kameraman a zároveň stříhač dokázal udělat z jednotlivých natočených scén smysluplný čertovský medailonek pro děti nejenom z Hrušovan nad Jevišovkou.

Naše počínání mělo smysluplný výsledek. Příběh čertů z Kníniček v Hrušovanském panství najdete na přiloženém CD v příloze kroniky. Natáčení mělo i jiné světlé chvíle, například když většina čertů přišla s návrhem na uspořádání malého průvodu Kníničkami, aby děti věděly, že jsme na ně nezapomněli ani tam a udělali jsme jim radost alespoň přes okna domů. Tento nápad vznikl opravdu velmi spontánně, dva dny před samotným Mikulášem .

Lukáš Bezděk, čert

Nečekaná návštěva

Nebeské a pekelné bytosti se u nás objevily 6. prosince, naštěstí přišly v jednu chvíli. Nikdo je nečekal a tak jejich průvod tmou, doprovázený klasickou, dramatickou znělkou Kníničských čertů, působil navzdory přítomným poslům z nebe hodně hrůzostrašně. Sám čertovský tajemník, Ing. Lukáš Bezděk nám pro naši kroniku napsal, proč a jak se to celé seběhlo:

„Naše natáčení v Hrušovanech mělo i jiné světlé chvíle, například když většina čertů přišla s návrhem na uspořádání malého průvodu Kníničkami, aby děti věděly, že jsme na ně nezapomněli ani tam a udělali jsme jim radost alespoň přes okna domů. Tento nápad vznikl opravdu dva dny před samotným Mikulášem, velmi spontánně. Informaci o tom, že chystáme průvod Kníničkami jsme nikde nezveřejňovali a neříkali. Nechtěli jsme přitáhnout pozornost většího počtu lidí, kteří by se mohli shromáždit na jednom místě. Čertovský průvod prošel se dvěma malými vozy a s Mikulášem i andílky takřka celými Kníničkami. Procházející a mávající děti dostaly malou pozornost a vzkaz, že na ně Mikuláš a čerti nezapomněli, a že se musí i další rok snažit ve škole, že musí dělat radost tatínkům i maminkám, že musí pomáhat svým babičkám a dědečkům a prostě, že musí být hodné, aby se o nich neobjevil záznam v pekelné knize hříchů“.

Radosti, strasti a sny kníničských čertů

„Čertovská družina se postupně rozrostla na 31 čertů a 6 čerťat. Do Kníniček přijíždí i Mikuláš a 3 andělé. Andělů je vlastně 6, střídají se v průběhu sezóny. Dnes máme celkem čtyři vozy. Mikulášský kočár, osvětlený, ozvučený žebříňák, který chrlí oheň, trůn pro Lucifera a klec na hříšníky. Kolem čertů se pohybuje přibližně deset dobrovolníků, kteří nám dělají cestu davem a také přesunují vozy, za což jim patří velké díky. Sezóna kníničských čertů zahrnuje vystoupení v Kníničkách, Hrušovanech nad Jevišovkou a v Bystrci.

„Máme velkou radost, že na nás zatím vždy přišlo více lidí než na populární umělce. Hodně si proto umělce dobíráme a chceme s nimi uzavírat sázky, na koho se přijde podívat více lidí. A zatím jednoznačně vyhráváme. Přišlo na nás mnohem víc lidí než na Pokáče, Voxela, Pavla Helana, Thoma Artwaye nebo ostatní.

Taky máme dojem, že se počet návštěvníků zvyšuje každý rok hned dvojnásobně. Jestli přijde příště pět tisíc lidí do Kníniček, kam se vlezou ☺? Za loňský rok jsme udělali radost v součtu všech akcí přibližně šesti tisícům lidí. Přestože jsme pekelníci, tak nám to pod maskami dělá radost.“ „Pro nás, kníničské patrony je však nejdůležitější akcí Kníničský advent. Ten již dávno překročil hranice naší městské části svým věhlasem. Návštěvníky máme z celého Brna a dokonce jsme zaznamenali i několik návštěvníků z ciziny. Věříme, že Kníničkám děláme dobrou pověst.“

„Vzhledem k velké účasti dětí na „dílničkách“ a hlavně při čertovském vystoupení jsme museli přistoupit k organizačním úpravám při vstupu do dílniček a při rozdávání balíčků pro děti. Balíčky pro děti Mikuláš vydává pouze výměnou za Luciferův dukát, který si můžete zakoupit předem a díky tomu máte balíček pro děti zajištěn. Není nutné se tlačit, vždy na vás vyjde.“

„Loňskou jízdu jsme si opravdu užili. Lidi stáli už v horní zatáčce na ulici Ondrova, někteří až u točny autobusů. Ale to se nám moc nelíbilo, protože tady děláme konečné přípravy, musíme rozžhavit ohně a další věci. V maskách nám to moc dobře nejde. Aby nás děti neviděly v přípravách, je lepší stát až za první zatáčkou směrem dolů po Ondrové.“ Smutné bylo, že na

pohotovosti skončil náš úžasný plivač ohně s popáleninami druhého stupně na jedné tváři. Petr Krejčí se vžil do role tak opravdově, že oheň přestal vnímat jako nebezpečí.“

„V Kníničkách je nádherné to, že víme, jak se děti jmenují. A když je oslovíme jménem, děti zkoprní a je jim jasné, že peklo o nich ví. ☺ Úžasné také je, že člověk v roli čerta nejde se svou kůží na trh. Schováme se pod maskou a kostýmem, a uplatníme se i jako trémisti. Lidi nás nepoznají ani když mluvíme. Kostýmy a masky jsou naše soukromé a šiček je tu hned několik. A ten respekt, lidičky, i naše vlastní děti se nás zkraje bály, když jsme si nasadili masku.“ „Zpočátku jsme měli strach, aby se nás děti nebály až moc a je na zodpovědnosti rodičů, jestli vezmou děti na takovou akci. My čerti chodíme samozřejmě i mezi publikum a dotýkáme se lidí. Docela máme spadeno na tatínky a maminky, ale děti obvykle necháváme být. Jsme tak oblíbení, že se lidi s námi chtějí fotit. A přitom si vůbec neuvědomují, že nebyt čistě božské síly, vypadalo by to tady všechno úplně jinak! Tohle my čerti na rozdíl od lidí víme a respektujeme božskou sílu, pokud tedy zrovna musíme.“

„Kníničky bohužel neumožňují to, co děláme v Hrušovanech, kde procházíme krásnou starou alejí. Cestou máme dvě zastávky a vrcholem té parády je polorozbořený zámek a to divadlo, co v zámku spustíme. Řádíme, ukazujeme se v oknech, máme ohňové efekty a pyrotechniku. Ale závěr už je stejný jako v Kníničkách. Kvůli aleji a hlavně zámku je ta atmosféra velmi působivá. Pokud nás chcete vidět dvakrát, naši milí Kníničtí, nenechte si nás ujít v Hrušovanech nad Jevišovkou.“

Přeci jen něco úsměvného závěrem. „Vzpomínáme si na náš první čertovský advent. Domlouvali jsme s policistou doprovod našeho průvodu, a i když jsme mu pětkrát vysvětlili, jak si to představujeme, policista to stále nějak nechápal. Dodnes přemýšlíme, čím to bylo. Domlouvali jsme se s ním v maskách, buď nás vůbec neposlouchal nebo z nás šel přece jenom strach?“ ☺ **„Každý z nás do toho, co děláme, dává kus sebe. Snažíme se, abyste se v tom shonu zastavili, pobavili, strávili příjemné chvíle s rodinou i kamarády. Velké díky za všechny, kteří nám pomáhají.**

Pojďme mluvit aspoň o našich snech:

Já bych si přála, aby nás „bláznů“, lidí, co dělají obětavě pro druhé, bylo více a nemusí se to týkat jen adventu.

Připojuji se a moc bych si přála, aby úsměvy, pohoda a krásná atmosféra nebyla jenom součástí Kníničského adventu, ale provázela nás po celý rok. A také si přeji, aby nám koronavirus neohrozil letošní advent. Dva roky plánované „Kníničské jaro“ jsme už museli zrušit a další akce jsme pozastavili. Původním plánem jara byla zábava už od rána. Děti jsme chtěli nechat ve velikonočních dílničkách a dospělé mít venku na akci – „postní jídla kontra zabíjačka“ a zapojit je do soutěží pro dospělé. Zakončením dne měla být večerní Oldies party. Tak snad to vyjde příští rok.

Mým snem je dobýt Náměstí Svobody a pak Václavské náměstí. Já si myslím, že si to zasloužíme. I zvukař z Bystrce, který zvučí rakouské čerty, mi říkal, že jsme velmi originální. Rozdíl mezi Rakušany a námi spočívá v tom, že my máme každý rok pro děti i malý čertovský příběh, nejen strašení. A ten mikro příběh měníme každý rok. Vrchol kariéry pro herce je vystupovat

v Národním divadle a pro mě je to ten Václavák. Zatímco pro mě je to sen, pro Lenku je to noční můra☹. Jen třeba to technické zázemí, co bychom v Praze měli. Žádné garážování po sousedech, žádné hlídání rozpočtu, žádná příprava kulturního programu, dílniček nebo balíčků. Ideální ☺

Přál bych si, abychom byli kreativní, zábavní a nápadití, abychom každý rok návštěvníky, a to hlavně ty malé překvapovali a o to více pak bavili. Taky bych si přál, abychom do našich příběhů obsazovali herce z pohádky „S čerty nejsou žerty,“ která je pro nás díky své „čertovské lidskosti“ velkou inspirací. Ostatně snad jediná replika čertovské váhy z této pohádky je umístěna právě v Kníničkách. V loňském roce jsme již začali s Václavem

Upírem Krejčím, který se v pohádce dvakrát mihl jako čert netopýr. Moc rád bych zase viděl Karla Heřmánka jako Lucifera a o to víc bych si přál, aby to bylo právě v Kníničkách. A myslím si, že bychom dětem všech věkových kategorií udělali velkou radost, kdyby se nám podařilo do Kníniček nalákat Marka Ztraceného, který před nedávnem vyprodal hned dvakrát po sobě pražskou O2 arénu. Mým asi největším letošním snem je nejen dělat radost.

Myslím si, že můžu mluvit za všechny, kteří se na této akci podílejí, když řeknu, že by pro nás všechny bylo největší odměnou, pokud by tato „naše“ akce dokázala pomáhat a vytvářela úsměvy na tvářích dětí a rodičů, kteří nemají důvod se smát, protože se musí prát se závažnou nemocí. To by byl velký hnací motor pro nás všechny do nadcházejících let.

Společný sen všech Kníničských čertů:

Naším společným snem je, abychom dělali radost co nejvíce dětem, rodičům a všem, co se na nás přijdou podívat. A také, aby stoupala prestiž Kníničkám nejenom v Brně, ale i mnohem dál.

Čertovské kvarteto

Park U Lva

Zima znamená pro pana Lubomíra Strážnického, který se o náš park nezištně stará, především krmení ptáků.

O „svém parku“ pan Strážnický rád vypraví:

„Krmítka jsem dával v lednu 2019, vyrobil jsem je podle návodu na internetu, nová dřevěná krmítka mi přivezli údržbáři letos v lednu a instaloval jsem je bez vrtání. Jsem velice rád, že jsem udělal něco zásadního pro přírodu. Nebyl jsem v tom sám, veškeré krmivo mi od prvních dnů poskytoval náš pan zastupitel, Ing. Petr Juránek. Chtěl bych mu poděkovat za srdce, které on má nejen pro lidi ale i zvířata. Moc si ho vážím. Jezdil jsem k němu do práce a vozil jsem od něj různé krmivo, každý týden dva velké kýbly. Slunečnice, zrní, dokonce i kukuřici, semínka řepky olejné, každý pták si mohl vybrat to svoje, dokonce i ta kukuřice zmizela. K tomu jsem dokupoval lůj, nařezal a pověsil – nejen pro sýkorky. V zimě dojíždím z Bohunic, s krmením začínám v listopadu a končím v dubnu. Mám radost, když sleduji návrat přírody sem zpět do parku. Jsou tu pěnkavy, kosi, vrabci, strnadi, drozdi, stehlíci, rehek, konopas, holub hřivnáč a hrdličky. Nakonec se vyřešilo i tolik diskutované téma „krmítka a jejich materiál“ a i přes malou investici se doladilo ke spokojenosti všech. V současnosti máme krmítek 12+1.

Krásné krmítko totiž darovala parku paní starostka Ištvanová. Lidé se mě ptají, kde jsme krmítko koupili, tak je vyvádím z omylu. Paní starostka jej vyrobila sama, je to zajímavá věc a možná inspirace pro zahrady. Udělala mi svým krmítkem velkou radost, kéž by takových darů bylo více. Zajistila i velký hotel pro broučky, řekl bych, že se jedná skoro o panelák. Od neznámého dárce přibyla namořená lavička. Nevelká, ale krásná. S vyžínáním trávy mi letos vydatně pomohli koně, jinak je park zcela v mé péči, včetně zalévání. Trávu kosím podle návodu v novinách a v televizi a tak nechávám vyšší ostrůvky trávy pro zvířata. Možná i díky tomu tam jsou zajáci a vyvádí tam svá kuřátka i bažanti. A bydlí tu i ježci.

V jezírku máme pulce skokana hnědého a čolky, chodí tam pít ptáci i zvířata, byla tam chvíli i užovka. Ve vodě kvetou červené lekníny a kolem dokola keře Comule Davidy – takzvané motýlí keře neboli tibetský šerík v barvě gold, modré, bílé a červené.

V době korony byly veškeré restaurace zavřeny. Navrhl jsem hospodě U Lva výdejní okno, ale to bylo pro mě těžké. Přicházeli kolaři, rodiny s dětmi, někteří se neuměli chovat a někteří začali i ničit. Umravňoval jsem je, přidal jsem kbelíky na odpadky, které jsem 3× denně vynášel do popelnic, protože instalace košů by byla drahá. Denně tam bylo cirka 60 lidí, asi jsem pomohl hospodě přežít. U laviček byly popelníky, hosté byli nadšení, nebylo kam jít. A já jsem jim vykládal o parku, oni četli naše tabule, mluvili jsme o starých Kníničkách, o přehradě, o lodích i o mýtu, že je pod vodou zatopený kostel.

Skončila karanténa a návštěvníci se vrátili zpět do hospody. Vše jsem odklidil, park je nyní moc hezký. De facto díky koronaviru se lidi naučili park využívat a dnes se přece jen vrací zpátky, zejména rodiny s dětmi. Byl jsem nadšený, že i v těžké době měli lidi možnost relaxace a bylo vidět, že jsou za tu možnost rádi. Všichni byli spokojeni, stále mě někdo chválil. Celou dobu karantény měl roušku i náš dřevěný lev :).

Rád bych zmínil i spolupráci s hasiči, kteří nám pomáhají, když je sucho. I před výsadbou lípy v roce 2018 nám pomohli tím, že nám zavodnili hlubokou jámu pro lípu čtyřmi kubíky vody. V době sucha nám pomáhají často, pomohli nám i s kácením náletových dřevin, zejména akátů.

Byl bych moc rád, kdyby park sloužil pro relaxaci, pro radost, pro různá setkávání přespolních a zejména kníničských občanů, je tu klid, pohoda a zpěv ptáků“, končí pan Strážnický své vyprávění.

Klub seniorů Kníničky

Dění v kníničském klubu seniorů popisuje vedoucí našich aktivních seniorů, paní Mgr. Danuše Dundáčková:

„Nový rok jsme zahájily návštěvou dvou výstav s komentovanou prohlídkou v Místodržitelském paláci i na Špilberku. Výborně jsme se bavily v Lucerně na filmu Ženská na vrcholu s Aničkou Polívkovou. Navštívily jsme Augustiniánské opatství na Mendlově náměstí, kde jsme si prohlédly baziliku i klášterní knihovnu. V únoru nás v klubu navštívila paní Hockeová a povykládala nám zajímavosti z historie Inků a zároveň jsme oslavily jedny kulaté narozeniny. Moc se nám líbil muzikál v Městském divadle Mamma Mia. Dva koncerty, Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Javory s Hanou a Petrem Ulrychovými v Mahenově divadle byly odloženy na neurčito. Nezavítaly jsme na výstavu kamélií do zámku v Rájci nad Svitavou, ani nás nenavštívila paní knihovnice Pelánová, aby nám připomněla význam učitele národů, Jana Ámose Komenského.

Poslední akcí tohoto roku byla přednáška ve Společenském centru Bystrc na téma „Legendy a tajemství brněnského podzemí“. Od 15. září jsme se již nesešly, v polovině října bylo zastaveno i cvičení seniorů. Přesto se na nás nezapomnělo.

Paní ředitelka Zrostová přišla s milým nápadem vánočních přání, které pro nás vyrobily děti z naší školky. Moc ráda jsem navštívila naše členy, a na prahu jejich domovů jim popřála krásný advent, pohodové vánoční svátky v kruhu jejich nejblížeších a hodně zdraví, štěstí a radosti do nového roku 2021. Shledání to byla krátká, s rouškou, ale osobní a srdečná.

Zpíváme koledy

V předvečer Štědrého dne jsme se sešli před cukrárnou Anička. Bambúřiči hráli, zpívali a obecnstvu zapůjčili zpěvníky.

Vzhledem k pandemii se sešlo mnohem méně lidí než obvykle. Zpívánky však přesto potěšily všechny přítomné a kolemjdoucí a pokud si spolu se sousedy zazpíváte koledy, věřte, že prožití vánočních svátků je o to krásnější.

Závěrem

Vánoční strom v Kníničkách se stal vítězem soutěže o **nejkrásnější vánoční strom Jihomoravského kraje**.

